

Conservatori Professional de Música "Josep Climent" Oliva

amolama

Juny 2017

Número 8

Flautíssim

**Graduació
de EE i EP**

**Premis
professionals
i concurs de
cambra**

**Homenatge
a J. Climent**

**El present
dels qui foren
el futur**

ENTREVISTA A AUSIÀS
GARRIGÓS I JOAN MONT

**Gravació
amb La Raíz**

ARTICLES · ACTIVITATS · REPORTATGES · ENTREVISTES · PASSATEMPS

www.conservatorioliva.com

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, INVESTIGACIÓ, CULTURA I ESPORT

EQUIP DIRECTIU**DIRECTOR:** José Tomás Estornell Cremades**CAPS D'ESTUDIS:** Rafael Donet Donet i Patricia Gasque Sendra**SECRETARI:** Juan Francisco Torres Franco**PERSONAL D'ADMINISTRACIÓ I SERVEIS****AUXILIAR DE GESTIÓ:** Pere Doménech Vañó**SUBALTERNS:** Joaquín Femenia Llorca i María Teresa Barber Estevan**COMPONENTS DELS DEPARTAMENTS****Departament de corda****CAP DE DEPARTAMENT:**

Oscar Biendicho Jiménez (violí)

PROFESSORAT: José Lledó Figueres (violí), Sandra Morant Oliver (viola), Cristina Bernal Castelló (violoncel), Josep Miquel Aguilar Cortina (Contrabaix), Elena Tarrazó Martínez (guitarra), Jose Enrique Seguí Femenia (guitarra), Vicent Simó Montaner (Orquestra)**Departament de vent-metal·l i percussió****CAP DE DEPARTAMENT:**

Daniel Mulet Sigüenza, trompeta

PROFESSORAT: Rafael Sargatal Miquel (trompa), Jesús Gascó Clar (trombó), Rafael Donet Donet (tuba), Miguel A. Calvo Cervera (tuba), Fernando Sansaloni Armengol (trompeta), Joan Soriano Morales (percussió), Eugeni Camacho Ferrer (percussió)**Departament de vent-fusta****CAP DE DEPARTAMENT:** Juan Sapiña Ferrer, (clarinet)**PROFESSORAT:** Juan Manuel Mato Cebrian (clarinet), José Tomás Estornell Cremades (flauta), Adrián Palomares Casat (flauta), Eduard Sala Albelda (oboè), Juan Francisco Torres Franco (fagot), Ana Mª Uroz Barreto (fagot), Fco. Javier de la Vega Garea (saxòfon)**Departament de tecla****CAP DE DEPARTAMENT:** Claudio Carbó Montaner (piano)**PROFESSORAT:** Patricia Gasque Sendra (piano), Ana Llobell Llobet (piano), Mª Amparo Hontanilla Alfonso (piano), Telmo Gadea Boix (piano), Inmaculada Gomis Cumplido (piano), Oscar Aparisi Catalá (piano), Salvador Camarena Basset (piano), Maria Vila Montaner (piano), Sonia Vallés Fornet (piano)**Departament de llenguatge musical i cor****CAP DE DEPARTAMENT:** Cristina Jordá Torres (llenguatge)**PROFESSORAT:** Ana Mª Albert Ureña (llenguatge), Miguel Angel Ibañez Fuentes (llenguatge), Inma Mateu Fortuño (cor)**Departament de composició i instrumentació****CAP DE DEPARTAMENT:** Pedro Hontanilla Alfonso (harmonia)**PROFESSORAT:** José Antonio Martínez Lerma (anàlisi), Luisa Busto Núñez (història de la música)

Index

- pag. 4* _Josep Climent. Claudio Carbó Montaner
- pag. 7* _El racó de l'AMPA
- pag. 8* _Qui de casa se'n va, a casa torna. Jose Enrique Seguí Femenia.
- pag. 9* _Petit príncep i l'aviador. Ximo Femenia Llorca
- pag. 10* _Leonor / Fidelio. Ximo Femenia Llorca
- pag. 12* _El present dels qui foren el futur. Entrevista a Joan Mont. Alumnat d'història
- pag. 14* _El present dels qui foren el futur. Entrevista a Ausiàs Garrigós. Alumnat d'història
- pag. 16* _L'acústica. Jesús Gascó Clar.
- pag. 17* _Cultura i arts contemporànies...Set anys del Festival Internacional SoXXI. Joan Soriano i Morales.
- pag. 20* _La importància de cantar. Dra. Alicia Arnau i Aparicio
- pag. 23* _Premis Professionals.
- pag. 24* _Recital Guitarra. Elena Tarrazó Martínez.
- pag. 24* _Recital Violí i Piano. José Lledó Figueres.
- pag. 25* _Una vesprada al Palau. Alumnat d'Història
- pag. 26* _Gravació La Raiz. Alumnat d'Història
- pag. 28* _Flautíssim. Adrián Palomares Casat.
- pag. 29* _Trobada de cellos. Cristina Bernal
- pag. 30* _Masterclass Trompeta. Daniel Mulet
- pag. 32* _Homenatge J. Climent. Rafa Donet Donet
- pag. 33* _Concurs de Cambra. AMPA
- pag. 34* _Masterclass Oboè. Edu Sala Albelda
- pag. 35* _PAF. Patricia Gasque Sendra
- pag. 36* _Graduació EE. Departament de Llenguatge Musical i Cor
- pag. 36* _Graduació EP. Luisa Busto
- pag. 37* _Ra-Dios. Imma Gomis Cumplido
- pag. 37* _Teatre Olimpia. Departament de Llenguatge Musical i Cor.
- pag. 38* _Bandetes. Juan Francisco Torres Franco.
- pag. 39* _Concert Benèfic Piano. Claudio Carbó Montaner.

Col.laboradors

J. Tomàs Estornell Cremades, AMPA, Claudio Carbó Montaner, Imma Gomis Cumplido, José Enrique Seguí Femenia, Jesús Gascó Clar, Joan Soriano i Morales, Dra. Alicia Arnau i Aparicio, Patricia Gasque Sendra, Cristina Bernal Castelló, Elena Tarrazó Martínez, Adrián Palomares Casat, José Lledó Figueres, Rafa Donet Donet, Edu Sala Albelda, Juan Francisco Torres Franco, Cristina Jordá Torres i Luisa Busto Núñez

Edita: Conservatori Professional de Música "Josep Climent" Oliva**Deposít legal:** V - 2058 - 2010**ISSN:** 2172-0282**Director:** José Tomás Estornell Cremades**Coordinació:** Patricia Gasque Sendra**Disseny i maquetació:**

ESCARABAT
SOLUCIONES CREATIVAS

Iván Sario Madrigal
Héctor Sánchez Pellicer

És per a mi una gran satisfacció poder presentar per primera vegada una nova edició de la nostra revista Amalgama.

Considere esta publicació com un mitjà de comunicació actual vàlid per a interrelacionar a tots els membres de la comunitat educativa, i és per açò que pretén ser una mostra d'allò que s'ha succeït durant el present curs 2016-17 en el Conservatori.

El passat 15 de febrer ens deixava el musicòleg, compositor, organista, canonge de la Catedral i personalitat que dona nom al nostre centre, Josep Climent. Va rebre merescut homenatge en el concert celebrat en el seu honor en l'església de Santa Maria la Major d'Oliva, organitzat conjuntament pel CPM "Josep Climent" i la Regidoria de Cultura i Música de l'Ajuntament d'Oliva. En este concert van participar diferents agrupacions corals com el Cor gregorià "Cum Jubilo", la Coral Santa Cecília, l'Orfeó Josep Climent tots ells d'Oliva, el Cor "Veus de la Safor", l'Orfeó del Real de Gandia, Coral Catedralícia de València junt amb alumnes de Cor i l'Orquestra Simfònica del CPM Oliva.

Hem intentat en este número donar més protagonisme en l'elaboració i contingut d'articles als nostres alumnes, i com a mostra podem observar la realització per part d'ells d'entrevistes a dos alumnes egressats del nostre Conservatori.

Si per quelcom es caracteritza el Conservatori és per la seua intensa activitat, entre la qual cosa destaca el Concert d'Obertura, el "Concurs de Música de Cambra", diferents Intercanvis dels distints departaments amb altres Conservatoris, col·laboracions amb centres d'ensenyança de règim general com el CEIP Santa Anna d'Oliva, "VIII Trobada Flautíssim",...

Gran acollida entre l'alumnat va tindre la gravació d'un videoclip de l'Orquestra del centre amb el grup de música "La raiz", formació de gran èxit en el panorama internacional actual que compta entre els seus components amb un dels alumnes egressats del nostre centre, activitat en la qual es van unir amb gran encert gèneres de música distints com és el clàssic i el rock.

També és un plaer anunciar que per primera vegada un antic alumne forma part del claustre de professors. El professor de guitarra José Enrique Seguí Femenia torna al centre després de completar la seua formació en distintes àrees per a impartir la seua docència en el CPM Oliva, supose que serà un referent i magnífic exemple per a tots els nostres alumnes.

Des d'ací vull agrair a tots aquells que han participat en l'elaboració d'esta revista i anime a col·laborar en pròximes edicions a tots els que estiguen interessats a divulgar les seues experiències i coneixements en este espai.

José Tomàs Estornell Cremades
Director CPM Oliva

Josep Climent Barber

CLAUDIO CARBÓ

A JOSEP CLIMENT BARBER IN MEMORIAM, TITULAR DEL CONSERVATORI PROFESSIONAL DE MÚSICA D'OLIVA

Quisiéramos en este artículo rendir un sincero homenaje a Josep Climent, eminente figura musical que, desde el ámbito musicológico y en la creación sonora, figura como titular de nuestro Conservatorio.

El pasado mes de febrero fallecía D. Josep Climent Barber (Oliva, Valencia: 28 de agosto de 1927-15 de febrero de 2017), sacerdote, organista, director, compositor y musicólogo español, a pocos meses de cumplir 90 años. Acompañado por el solemne y austero Introitus del Requiem de Fauré, entraba procesionalmente en la catedral de Valencia el féretro con sus restos mortales: "Requiem aeternam dona eis, Domine, et lux perpetua luceat eis". La versión coral con acompañamiento de órgano impregnaba cada uno de los muros y bóvedas, con una serenidad y trascendencia que solo se puede producir cuando el arte se constituye en medio sonoro entre dos mundos. Cada nueva armonía, que el genial compositor francés incorporaba sorprendentemente, encarnaba el antiquísimo texto y transfiguraba en belleza suprema, fruto de una profunda experiencia de amor sin límites.

Su dedicación en el ámbito musical, iniciada en su juventud y consumada tras la conclusión de los estudios de Filosofía y Teología, se consolidaba tras su ingreso como organista en la catedral metropolitana de Valencia, el día de san Blas de 1951.

Titulado en Órgano, Piano, Composición y Gregoriano, tanto por el Conservatorio estatal como por la Universidad Católica de París, fue becado por el Ministerio de Cultura así como por la Fundación Juan March para realizar diferentes estudios de investigación musicológica. Fue director del Instituto de Musicología de la Institución Alfonso el Magnánimo de la Diputación Provincial de Valencia y, tras haber sido titular durante 30 años de la organistía catedralicia, canónigo preboste de música sacra de la catedral de Valencia y Director Honorario del Conservatorio Municipal

de Música "José Iturbi", en cuya fundación intervino muy activamente.

Se le considera el musicólogo que más temas musicales de la Comunidad Valenciana ha estudiado y publicado, siendo esta labor de gran importancia en el redescubrimiento y expansión de nuestro patrimonio musical. Entre las distinciones más importantes destacamos la de académico de número de la Real Academia de Cultura Valenciana y Correspondiente de la Real Academia de Bellas Artes de San Carlos de Valencia y Real Academia Catalana de Bellas Artes de Sant Jordi de Barcelona. Ha sido Mantenedor de los CXIII Juegos Florales de Valencia. El Ayuntamiento de Valencia le nombró hijo adoptivo de la ciudad en 2010. Es Fill Predilecte de su ciudad natal.

Su labor en el campo de la investigación en diferentes archivos musicales le hizo descubridor de grandes obras hasta el momento inéditas e impulsó su divulgación a través de diversas publicaciones en medios especializados. Entre sus numerosas publicaciones quisiéramos destacar las siguientes:

- *La Catedral de Valencia: devenir musical en el siglo XX.* València: Real Acadèmia de Cultura Valenciana-Secció de Musicologia, 2005.

- *Orgues i organistes catedralicis de la València del Segle XIX.* València: Lo Rat Penat, 2002.

- *La Escolanía de Nuestra Señora de los Desamparados.* València: Diputació Provincial, 1999.

- *Villancico barroc valencià.* València: Generalitat Valenciana, 1997.

- *El Cançoner de Gandia. Estudi, versió i transcripció.* València: Generalitat Valenciana, Consergeria de Cultura, Educació i Ciència, 1996.

- *El Cançoner musical d'Ontinyent; transcripció i estudi.* Ontenient: Ajuntament d' Ontenient i Consell Valencià de Cultura, 1996.

- *La coral infantil "Juan Bautista Comes".* València: Ajuntament de València, 1996.

- *Libro de tocatas para címbalo de Vicent Rodriguez Monllor.* València: Institut Alfons el Magnànim, 1979.

- *Fons musicals de la Regió Valenciana I: Catedral metropolitana de València.* València: Institut Alfons el Magnànim, 1979.

- *Cancionero diocesano.* València: Imp. Nàcher, 1959. *Cantos en latín y castellano.*

También destacamos su aportación al campo compositivo coral, además de una larga producción para voces blancas, con la obra Te Deum, himno festivo que se interpretaba cada 9 de octubre en la Catedral de Valencia por la Coral Catedralicia y Alumnos del Conservatorio "Josep Climent" de Oliva, cuyo registro discográfico del sello NMB (2011) se presenta en formato digital, además de otras obras escogidas del catálogo del autor de importancia en su corpus compositivo.

Quisiéramos también mencionar la edición de rele-

vantes obras para instrumentos de tecla, en especial la continuación del trabajo iniciado por Higinio Anglés en la publicación de la obra para órgano de Antonio Cabanilles, de la cual se trajeron a la luz cinco volúmenes del insigne organista, y la colección Libro de tocatas para clavicembalo de Vicente Rodríguez Monllor, en la cual nos detendremos en la última parte de nuestra aportación, dada su importancia en el campo de la música barroca para tecla.

Una de las creaciones más destacadas de su producción musical es la composición realizada para el Desenclavament, profunda partitura que muestra en diversos movimientos el final de la Pasión de Jesucristo: Introit, Arrels de Passió, Crit i Epíleg. Algunos de los episodios centrales son Per falsa, dura i inhumana, versión musicalizada de los Gozos al Stmo. Cristo de San Roque, i Presenteu-lo a la Mare, armonización de los Gozos a Ntra. Señora del Rebollet. Desde el siglo XV, con la llegada de los franciscanos a Oliva, se representa este auto sacramental que rememora el descendimiento de la Cruz de Jesucristo y el Santo Entierro. Es uno de los ritos más esperados de la Semana Santa de Oliva. Año tras año, el Viernes Santo por la tarde, los fieles se emocionan con esta recreación que está acompañada por este poema sinfónico, con texto de Salvador Soler y música del autor que nos ocupa, que desde el año 1987 sustituye a la antigua celebración realizada hasta entonces, que vamos brevemente a mencionar.

El Desenclavament arranca de la celebración de las Siete Palabras que Cristo pronunció en la Cruz hasta la deposición de su cuerpo en el Santo Sepulcro. Esta antigua tradición se venía realizando en Oliva siguiendo las palabras de los evangelios, proclamadas y glosadas desde el púlpito por un sacerdote y, al final, realizando el descendimiento de Cristo de la Cruz. Se iban soltando de la cruz, una a una, las diferentes partes del cuerpo aprovechando un Cristo articulado. Finalmente se depositaba el Cristo en un lecho procesional. ¿Cómo no hacer presente la obra Siete palabras de Cristo en la cruz, que compuso Josef Haydn por encargo de la hermandad del Oratorio de la Santa Cueva de Cádiz en 1787!

En la versión compuesta por Josep Climent, tras los primeros esbozos e ideas de 1986, el acto comienza con el sonido del redoble de los tambores. Cuatro miembros de la Semana Santa llevan en procesión al Cristo crucificado desde la Capella del Roser hasta el Altar Mayor, donde le esperan unas personas para desclavarlo de la Cruz. Allí hay una peana que simula una montaña, con el fin de aportar más credibilidad a la representación. Un relevo de la guardia romana precede al desclavamiento propiamente dicho. El acto comienza por la inscripción del INRI. Posteriormente, le quitan la corona de espinas, los clavos de las manos y los pies, por este orden. Una vez desclavado, el Cristo yacente es presentado a María y lo acuestan. Allí, un sacerdote recibe el cuerpo de Cristo. Se procede a la unción del cuerpo, que será procesionado por la parroquia con un séquito de guardias romanos seguidos del clero y los que han desclavado al Cristo,

así como representantes de la Junta de Hermandades olivense. El lecho mortuario se lleva en andas por el interior del templo y después puede ser venerado por los feligreses. Todavía se mantiene la costumbre de pedir trozos del algodón perfumado que se utiliza en la representación para la unción de Cristo, como señal de protección.

Destaquemos también su Finis Initium, poema sinfónico coral para voces blancas que escribía con motivo de su jubilación. Está inspirado y utiliza los profundos y trascendentes versos del poeta Ausiàs March, considerado uno de los más destacados de la Europa del siglo XV, que reproducimos en su redacción original:

Consideramos la antes mencionada publicación del Libro de tocatas para clavicembalo de Vicente Rodríguez Monllor (Ontinyent, 1690-Valencia, 1760) de gran importancia en el campo de la música para tecla no solo ibérica, sino también europea. Contemporáneo de J. S. Bach (1685-1750), Vicente Rodríguez escribe para un clave presumiblemente de dos teclados, considerando la escritura para tecla de grandes extensiones, por el despliegue por ámbitos extremos para los instrumentos de la época y el juego de cruza-mientos en registros similares, irrealizable en claves de un solo teclado.

El cuaderno en cuestión se publica en 1744, y presenta 30 tocatas (sonatas) y una Pastorella para címbalo, repartidas por todos los puntos de un diapasón, *"con la advertencia que por todas las teclas blancas estan por tercera menor y tercera mayor a excepcion de las negras, que por lo desafinado de los Terminos no estan mas que por el que menos disuena"* (así en la portada del manuscrito original custodiado en el archivo del Orfeó Català de Barcelona). La forma general de cada una de las piezas, así como la Pastorella que cierra el volumen, es de sonata monotemática binaria, aunque en algunas de ellas se presenta la forma duplicada con dos temas, uno a velocidad lenta y el

otro más vivo. También encontramos algunas sonatas en las que se combinan dos temas diferentes, sin cambiar de tempo, germen de la elaboración motivica que será crucial en la constitución de la forma sonata posterior. Se constituye Vicente Rodríguez no en imitador de formas anteriores, como hiciera Juan Bautista José Cabanilles (1644-1712) al desarrollar los tientos hacia formas más cercanas a la sonata barroca, sino en auténtico creador para clave y este de grandes posibilidades. Precisamente el compositor de Ontinyent sucedía a los 23 años a su gran maestro de Alghemesí, perfeccionando así la evolución de la tecla barroca hacia la siguiente generación.

En la actualidad, la positiva valoración de la obra para tecla europea de H. Purcell (1659-1695), F. Couperin (1668-1733), J. Ph. Rameau (1683-1764), J. S. Bach (1685-1750) o D. Scarlatti (1685-1757), y ya en España desde José de Nebra (1702-1768) y Sebastián de Albero (1722-1756), hasta el padre Soler (1729-1783), ocupa un lugar predominante en la interpretación, ya sea en instrumentos originales como en los modernos. Nos aventuramos a sugerir la aceptación, estudio e interpretación de la obra de Vicente Rodríguez Monllor como parte fundamental en la configuración de la sonata para tecla del XVIII, puente necesario en la transición del barroco al periodo clásico. Muchas veces la producción local no es tenida en cuenta por la falta de conocimiento de esta y por no adentrarse en lo desconocido, para descubrir que la inspiración musical y su realización escrita se materializa en la obra de Rodríguez Monllor.

Sabiamente supo el maestro Josep Climent desen- trañar y sacar a la luz esta y otras muchas partituras acumuladas en distintos archivos, para ponerlas a distribución de intérpretes, docentes y jóvenes músicos. Invitamos a quienes se quieran adentrar en este inexplorado mundo a desvelar lo que encierra y descubrir que la música espera ser tocada, interpretada, escuchada y disfrutada. ■

Puys que sens Tu algu a Tu no basta,
dona'm la ma o pels cabells me lleva;
si no estench la mia envers la tua
quasi forçat a Tu mateix me tira.
Jo vull anar envers Tu a l'encontre;
no se per que no faç lo que voldria,
puys yo soc cert haver voluntat franca
e no se que aquest voler m'empacha.

A Tu deman que lo cor me'nfortixques
si que'l voler ab ta voluntat lligue;
e, puix que se que lo mon nom profita,
donam esforç que del tot l'abandone,
e lo delit que'l bon hom de Tu gusta
fesme sentir una poca sentilla
perque ma carn que m'esta molt rebelle,
haix afalach, que del tot non contraste.
Ajudam, Deu.

Inicio del manuscrito de la Sonata XXIX de Vicente Rodríguez, Biblioteca de l'Orfeó Català, Barcelona.

El racó de l'AMPA

És innegable que hi ha nombrosos estudis que parlen dels beneficis de la música pel que fa al desenvolupament infantil com a eina de millora de l'aprenentatge i del rendiment acadèmic. Aquest, sens dubte, és un argument perquè els xiquets i xiquetes apren- guen música però si ens pregunten per què triem música pels nostres fills i filles, la resposta no seria només "perquè volem que aprenguen a tocar un ins- trument", la resposta seria, potser, un pèl més am- pla. És per això que intentarem arribar a respondre per què música en els nostres fills i filles d'una forma més ampla.

Volem que aprenguen música i vinguen al Conserva- tori:

- perquè els fa més sociables, respectuosos i com- promesos, són xiquets i xiquetes que han d'establir relacions amb altres, que se senten part d'un grup, que han de posar-se davant d'un públic i superar les seves pors. Els xiquets i xiquetes que formen part d'agrupacions instrumentals saben de la importàn- cia del treball en equip i el què representa lluitar per aconseguir un objectiu únic.

- perquè els ensenya valors com la perseverança i la constància. No és senzill aprendre a tocar un instru- ment, no s'obtenen resultats immediats. El seu es- forç i l'afany de superació seran els que els portaran a aconseguir les fites que es proposen.

- perquè aprenen a afrontar i superar dificultats: aconseguir produir un so de qualitat és un camí difí-

cil, que aquella obra sone com volem requereix pràc- tica i perfeccionisme, valorar la qualitat de l'estudi per sobre de la quantitat.

- perquè fa que creixen sentint-se segurs i segures de sí mateixos. Molts xiquets i xiquetes desenvolupen habilitats i descobreixen un talent que desconeixien que tenien. A mesura que augmenta el domini sobre l'instrument la seva motivació ho fa també exponen- cialment, ensenyant-los a entendre que són capaços de superar obstacles per ells i elles mateixes.

- perquè desenvolupen la seva creativitat, la música els ajuda a canalitzar les seves emocions, experi- mentar amb diferents sons, estimula la seva imagi- nació i els dóna l'oportunitat de fer les seves pròpies creacions.

- perquè millora la seva capacitat d'atenció i concen- tració, en un món envoltat de presses i d'immediate- sa, la música es converteix en una via de relaxació a la vegada que els ajuda a mantenir-se focalitzats en aquella obra que estan estudiant.

Volem que els nostres fills i filles aprenguen música perquè sabem que aquesta llavor creixerà amb elles i ells al llarg dels anys i volem que gaudeixen d'aquest procés d'aprenentatge convertint la música en la seva companya de viatge.

AMPA CONSERVATORI PROFESSIONAL DE MÚSICA JOSEP CLIMENT

Qui de casa se'n va, a casa torna

JOSE SEGUÍ

Ben segur estava jo en acabar els meus estudis de "Grau Mitjà" _actuals Ensenyances Professionals de música_, que el meu esperit musical estava farcit de coneixements nous i de moltes ganes de tornar-los a invertir en alguna vessant interessant de l'amplíssim món de la música. I ben cert era també, que continuar realitzant uns estudis superiors i desenvolupar una carrera com a docent no era un pla immediat a curt termini, encara que finalment va ser així, i amb sorpresa inclosa.

Els meus inicis en la música arrancaren influenciats pel rock, i de manera autodidacta m'aproximà cap a l'instrument que va encendre en mi l'espurna de la motivació en la meua adolescència: la guitarra elèctrica. Després d'algunes experiències en grups locals, em vaig formar en la teoria musical i vaig poder dedicar-me quasi per complet al que més m'agradava. Les orquestres em donaren l'oportunitat de treballar com a músic professional, i vaig experimentar amb molts estils moderns de la música.

Amb el pas del temps, em vaig adonar que aquells moments efímers passarien i el meu instint em marcava noves direccions i experiències. I quina experiència podria ser millor que viure la música 24h i estudiar-la, analitzar-la, aprofundir en totes les seues dimensions i formar-te plenament?. Eixa experiència és la que em vaig trobar a l'accedir al Conservatori de Música "Josep Climent" en Oliva. Hauria d'acceptar, això sí, que la disciplina en l'estudi era un condicionant importantíssim, però vaig descobrir nous gèneres i estils i, sobretot, em trobà guiat de la mà d'un fantàstic grup de mestres que li donaren encara, si cal, més sentit a l'ensenyança i a l'aprenentatge que allí vaig rebre. En eixe ambient, atrafegat per les obres, estudis, classes, audicions, anècdotes entre companys i mestres, etc, anaven despertant-se en mi inquietuds que temps arreu no m'havia plantejat, com ara la docència. I és que, segurament, la forma en la que jo havia viscut l'ensenyança professional en va fer veure en mi certes actituds vocacionals d'eixe àmbit, i en acabar els estudis professionals, em vaig posar a treballar com a professor en diverses escoles de la comarca.

Després d'un temps de reflexió, començà a trobar-me amb la necessitat de continuar formant-me, però aquesta vegada el sacrifici seria major i, al mateix temps, la incertesa de poder dur-ho a terme. La confiança per a donar el pas en davant va vindre de

la mà d'una persona molt especial per a mi, i amb el seu suport i la incommensurable ajuda d'un gran mestre i amic, vaig aconseguir accedir als estudis superiors. En el Conservatori Superior de València vaig triar l'especialitat de Pedagogia de la Guitarra, i encara que vaig aprendre molt, notava grans diferències respecte del conservatori professional, on la figura del tutor no estava tant remarcada i l'autonomia i la confiança pròpia es fan més necessàries. Malgrat tot, pense que eixe grau de formació és imprescindible i li'l recomane a tot el món que tinga vocació i ganes d'aprofundir en un altre nivell. En el meu cas personal, les experiències allí generaren més expectatives i relacions professionals per a mi.

Una de les gratificacions més importants de la meua trajectòria dels estudis superiors, va ser que em valoraren molt positivament el meu treball final de carrera, un estudi biogràfic del músic gandià Salvador García "Panxa-Verda", en el que em vaig bolcar durant molt de temps. El resultat de tota aquella tasca va ser la publicació, per part del CEIC Alfons El Vell, del meu treball d'investigació dins de les col·leccions dels quaderns comarcals.

Per si fóra poca la sort de poder-me dedicar a la meua vocació, en l'actual curs 2016-17 tinc el privilegi de realitzar aquesta tasca en el lloc que va ser el meu exemple i base de la meua formació, El Conservatori d'Oliva. Aquesta vegada, amb la responsabilitat de professor i amb més maduresa, la perspectiva canvia i m'han fet veure les coses de diferent mode. Però trobar-me en eixe lloc és ja de per sí una meta increïble per a mi i on els meus mestres són a l'hora els meus companys. El més divertit de tot és que ells mateixos em reberen a principi de curs com el primer alumne del centre que es convertia en el seu company.

Cada dia em pose en la pell dels estudiants i vec, a través dels seus ulls, la il·lusió que jo tenia i que encara hui continua intacta, mentre pense "Qui de casa se'n va, a casa torna". ■

Petit Príncep i l'aviador

XIMO FEMENIA LLORCA

Amb la llicència permesa, vos contaré una història que vaig llegir fa temps. Sí, ara ja puc dir "fa molts anys". No com vosaltres, que encara sou menuts, o no tan menuts, i teniu tot el temps per a aprendre moltes coses.

Aquesta és la història del Petit Príncep, que segur llegireu en ser grans si no l'heu llegida ja... Ara, jo sols vos contaré com es van conèixer el Petit Príncep i l'aviador.

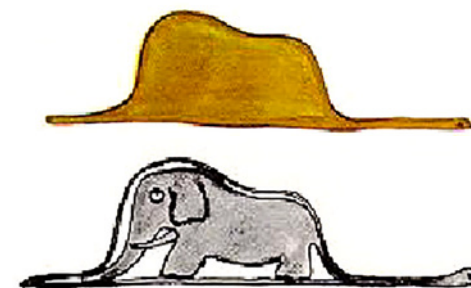
Un dia, en un lloc del gran desert el nom del qual no recorde, l'aviador seguia la seua ruta quan l'aparell que conduïa va tenir una avaria. Alguna cosa s'havia trencat al motor de l'avió. L'aviador, completament sol, havia de resoldre una reparació difícil. En fer-se de nit, enmig d'aquella mar d'arena, allunyat del món habitat, es va adormir a la vora de l'avió en una fosca total (no hi havia faroles) que augmentava el nombre de les estrelles i les apropiava. Al dematí, una veueta dolça el va despertar:

- Per favor... dibuixa'm un corder!

- Eh?, va aconseguir pronunciar el sorprés aviador, com colpit per un llamp.

- Dibuixa'm un corder...

L'aviador mai no havia dibuixat. Quan era menut, solament s'havia atrevit a pintar una boa tancada i una boa oberta...

Però d'on havia eixit aquell menut que no semblava perdut?... Pensava l'aviador esbalaït. Finalment, quan va poder parlar, va dir:

- Però, què fas ací?

I aleshores el xiquet va repetir amb la seua veu dolça, molt seriosament:

- Per favor, dibuixa'm un corder...

L'aviador mai no havia dibuixat un corder. Aleshores va fer un dels dos únics dibuixos que sabia fer, el de la

boa tancada.

No! no! no vull un elefant en una boa... Dibuixa'm un corder.

Aleshores l'aviador el va dibuixar.

El xiquet, després de mirar-se'l amb atenció, va dir:

- No! Aquest està molt malalt. Fes-ne un altre.

I l'aviador va dibuixar:

El xiquet, burleta, va dir:

- Que no veus... no és cap corder, és un marrà. Té ban-yes...

Un tercer dibuix va ser igualment rebutjat:

- Aquest és massa vell. Vull un corder que visca molt de temps.

Aleshores, l'aviador, despacientat, que ja volia començar a desmuntar el motor de l'avió, va gargotejar aquest dibuix:

I va dir:

- Això és la caixa. El corder que vols és a dins.

- Així és com el volia! va dir el xiquet. ■

Leonor / Fidelio

XIMO FEMENIA LLORCA

“Creo que algunos niños a una cierta edad, y en ciertas condiciones, tienen facultades congénitas que les permiten ver más allá de la realidad admitida por los adultos. Podrían ser residuos de algún poder adivinatorio que el género humano agotó en etapas anteriores, o manifestaciones extraordinarias de la intuición casi clarividente de los artistas durante la soledad del crecimiento, y que desaparecen, como la glándula del timo, cuando ya no son necesarias.”

Gabriel García Márquez

En un poble qualsevol sempre hi ha un dia que al dematí et desperta la banda de música. D'un bot et llesves del llit, corres a la finestra per veure els músics passar i et veus un dia formant part d'eixe grup essent un instrument més. Si eres xiqueta, creus que seràs la primera puix no comprens que hi haja alguna condició que t'ho impedisca, això d'aprendre el meravellós llenguatge. Sí, ja sé que ja domines un llenguatge, i pot ser dos, però el que et permet cantar, imitant els ocells, eixe és el que vols ara, recolzada a l'ampit de la finestra, i ser posseïdora d'una altra manera de pensar, a què una altra llengua ens determina.

Sempre, xiquet o xiqueta, subditum d'allò a què et programen, sense tenir en compte allò innat en tu, sense prestar atenció a la teua "vocació arrasadora" ni a la teua "aptitud ben definida", condicions que han d'anar juntes en qualsevol quefer a què dediques la teua vida, t'has de mostrar rebel, imposar el teu geni i recolzar-te en la sòlida ajuda de qui t'estima. Perquè, "fer sempre el que t'agrada, i sols això, és la fór-

mula magistral per a una vida llarga i feliç".

T'imagines a Mozart (1756-1791) sense el suport del seu pare? La cosa és que les condicions van ser favorables a l'art en potència que niuava en el xiquet Mozart. El comportament del pare, Leopold, va ajudar que reeixira la genialitat prematura del fill.

Però no sempre s'està preparat a ensenyar i a educar. Segons contenen els biògrafs de Ludwig van Beethoven, el seu pare, Johann, no va tindre pietat amb la seua educació. El xiquet Ludwig no tenia on amagar-se de les exigències d'un pare violent, alcohòlic i frustrat, el qual l'educava perquè reproduïra els mateixos comportaments de Mozart, presentant-lo en societat com a virtuós del piano. L'autoritat del pare, potser, va ser el germen d'una personalitat rebel i desafiant.

El Beethoven xiquet tenia una bona disposició per a la música. Potser, les seues virtuts van córrer el risc de ser destruïdes, front al rigor del seu pare. Anys després, alumne de Haydn durant dos anys, abans del segon viatge d'aquest a Londres, en deixar-lo, el vell mestre va fer una declaració profètica dient-li que tenia "molt de talent, i encara més que en posseiràs; i, de prolífica inspiració inesgotable, tindràs idees que mai no ha tingut ningú, les quals no sacrificaràs mai a una regla tirànica, sinó que sacrificaràs les regles a les teues fantasies; perquè em fas la impressió d'ésser un home de molts caps, de molts cors i de moltes ànimes."

Però, abans del compliment d'eixa predicció, va viure la seua infantesa entre la bondat de la seua mare i la boja urgència instructora del seu pare. Com ell mateix diu al testament Heiglntad, adreçat als seus germans, "nascut amb un temperament fogós (...), ben prompte em vaig haver d'aïllar i passar la meua vida en solitud" recordant la seua vida a la casa pa-

terna com a "trista experiència" que anava configurant una personalitat de jove revolucionari, indomable i caparrut; caràcter més manifest amb el temps agreujat per la seua mala oïda en progressió contínua afegint-hi al mateix document: "Com em seria possible d'admetre la feblesa d'un sentit que havia de ser un grau més perfecte que en els altres, un sentit que en un altre temps posseïa en tan alt grau de perfecció que poca gent de la meua professió té o ha tingut".

Si bé ho penses, quina tristor per a un home creador de música excel·lent (humanament celestial) que no pot gaudir de les refilades dels rossinyols ni de les cançons del pastor en la muntanya. Vida miserable sols sostinguda per l'art. I quina visió aquella de sentir-se destinat a accomplir allò a què estava designat! Una força interior que no el deixava caure en la temptació del suïcidi.

De Beethoven t'admira la copiosa obra de simfonies

que commouen el teu sentit, els concerts, les sonates al piano tan famoses i poc més... Encara eres una jove alumna que, avantatjada, sents emoció i excitació quan la teua professora et diu que ja estàs preparada per a tocar Beethoven. Hi ha quelcom en la seua música que idealitza la teua adolescència. L'empremta del romanticisme hi és present en allò idíl·lic que t'enamora. Música excitant que et tranquil·litza, meravellosa paradoxa, sense entendre com ni per què.

Com deia Pau Casals, la música és una cosa bona que combat el mal quan apareix, que ens obliga a prendre partit. Beethoven en sabia molt, d'això, i te n'adones quan, en el teu recorregut d'aprenent ensopegues amb la seua única òpera. Primerament et captiva eixa dona, Leonor, que s'ha disfressada d'home, Fidelio, capàs d'interpretar dos personatges amb un sol objectiu: entrar en la presó i alliberar el seu marit, Florestan, que havia sigut condemnat per denunciar les injustícies del governador de la presó. Aquest heroi/heroïna és un personatge ple de força d'esperit i ple de coratge, discret al primer acte, impetuós quan l'infortuni empeny al segon acte.

La sala està plena de gent. Tu, absorta en la intimitat que et transmeten la música i les paraules del text,

has quedat magnetitzada per la força que hi emana i et deixes portar per les llàgrimes dolces d'emoció que et provoca la representació, enmig de la resta d'espectadors que, fa poc tan estranys entre ells, ara, un lligam els uneix. Com les mil boques del vent empenyen una vela en la mar ajuntant-se en totes les seccions de la tela, aquests i les veus del cor al final s'unixen en una immensa esperança. ■■

El comiat inevitable...

XIMO FEMENIA LLORCA

Eres arrossegat per les aigües del riu mentrestant el temps va passant i el corrent t'apropa, ara en una riba, ara en una altra. En aquest viatge, les aigües tranquil·les et permeten contemplar les meravelles que t'acompanyen tot al llarg dels marges, nenúfars o petites flors de rosers silvestres que s'enlairen trepadors, també hi conviuen serps verdes, garses blaves, flamencs rosats i joves cocodrils que es cabussen en veure't passar, potser juganers; la teua innocència no et permet la por. Però, seguint el transcurs del riu, t'acompanyen troncs amenaçadors i pedrots camuflats per les aigües que et desvetllen la sospita del perill. Aleshores prens consciència de la protecció que durant la teua infància t'agombolava. Sents despertar els teus propis sentits, guardians permanents que cal ensinistrar. Les aigües esdevenen violentes, cosa que percep pel gran brogit que s'apropa i per l'escuma que t'acompanya. Aleshores, quan la remor t'ensordix i la vista de l'aigua que has tingut al teu davant tot el temps desapareix i al seu lloc és el cel que veus, tement el monstre que s'amaga en la caiguda precipitada de l'aigua, abans del trànsit que s'aproxima, et despertes. ■■

Aquesta nova secció de la nostra revista pretén recordar i fer menció de tots aquells alumnes que han passat pel nostre conservatori i que en aquell moment decidiren dedicar tota la seva il·lusió al món de la música.

Entrevista a Joan Mont

PAULA RIPOLL CARLOS FRAU SIRA PELLICER

Diversos alumnes del nostre conservatori van tindre l'oportunitat d'assistir a un encontre amb Joan Mont, antic alumne del conservatori "Josep Climent" que va decidir dedicar-se a la música i al que li vam poder realitzar diverses preguntes que ens interessaven per al nostre futur musical.

Molt amablement ens va explicar totes les seves experiències al llarg de la seva vida, ens va contar moltes anècdotes, ens va donar diversos consells i ens va resoldre dubtes per a la nostra pròxima carrera musical.

Després de dues hores de conversació, que es van fer curtes, hem elaborat una selecció d'aquella informació que ens ha paregut més important; ací us deixem la nostra recopilació:

QUÈ VA SUPOSAR PER A TU EL TEU PAS PEL CONSERVATORI D'OLIVA? QUÈ ÉS ALLÒ QUE MÉS RECORDES? VA SER IMPORTANT?

Per a mi, el pas pel Conservatori d'Oliva va suposar una etapa molt bonica on vaig decidir dedicar-me a la música. Vaig entrar amb 12 anys i durant aquest temps vaig viure moltes experiències, com tocar com a solista amb la banda, vaig aprendre moltes coses, vaig fer molts amics i vaig començar a interessar-me per la composició, gràcies a la optativa de Fonaments de Composició.

QUAN VAS COMENÇAR, PENSAVES ESTUDIAR MÚSICA? PER QUINES RAONS?

No, de fet quan vaig començar jo volia tocar la trompeta, però em van donar el bombardí.

CONSIDERES QUE LA MÚSICA HA SIGUT UNA BONA ELECCIÓ PROFESSIONAL?

Per a mi sí, encara que ara econòmicament és un món difícil, amb confiança, humilitat i treball tot anirà bé.

PER QUÈ VAS TRIAR EL TEU INSTRUMENT?

Quan vaig anar a triar instrument jo volia la trompeta,

però em van donar bombardí. Això em va portar a interessar-me per la composició i arribar a tocar també, altres instruments com el trombó o la trompeta.

QUÈ VAS TROBAR A FALTAR QUAN TE'N VAS ANAR DEL CONSERVATORI "JOSEP CLIMENT"?

Principalment el que vaig trobar a faltar van ser les amistats, els amics que et trobes ací tenen alguna cosa especial que els fan ser de la família.

EN QUIN FESTIVAL DE MÚSICA T'AGRADARIA PARTICIPAR EN UN FUTUR?

Ja he tocat en el "Festivern" amb Desgavell, però m'agradaria participar en el "Sónar" a Barcelona, que és de música electrònica o a qualsevol festival de jazz internacional o a Espanya, però per a això cal desenvolupar diversos projectes en els que estic treballant.

AMB UNA PARAULA, COM DEFINIRIES EL MÓN DE LA MÚSICA?

Meravellós.

SI ARA MATEIX TINGUERES 15 ANYS MENYS, CREUS QUE T'IMAGINARIES LA SITUACIÓ EN QUÈ ET TROBES ARA?

No, moltes vegades oblides el camí que has anat se-

guint i és recomanable mirar enrere perquè te'n adones de tot el que has fet i has aconseguit. Un bon consell seria imaginar allò que vols fer en un futur i començar a fer-ho hui, és a dir, no deixar per a demà allò que vols realitzar i aconseguir, has de començar en el moment.

QUAN ESTUDIAVES AL CONSERVATORI, QUINES EREN LES TEUES ASSIGNATURES PREFERIDES?

Les meues assignatures preferides eren Tuba, Fonaments de Composició, Banda i Cambra.

A més, m'agrada molt tocar en conjunt ja que és molt més divertit i gaudeixes de bons companys.

ET VAS INSPIRAR EN ALGÚ PER A SER QUI ERES ARA MATEIX? QUI ÉS EL TEU MODEL A SEGUIR?

Si, sempre m'ha agradat veure els grups i espectacles musicals que m'agraden, tocar damunt de les gravacions d'altres músics, com fan els intèrprets de jazz per aprendre, investigar el treball d'altres músics, etc.

M'he inspirat en grups de ska, com Obrint Pas, SKA-P i també en compositors que he estudiat al conservatori com Bartok, Debussy o Stravinsky. És recomanable conèixer diversos estils, analitzar-los i anar adquirint informació per a després poder realitzar el tipus de música que t'agrada; el més important és treballar sobre allò que t'interessa.

QUAN VAS COMPONDRE PER PRIMERA VEGADA? VAS TENIR ÈXIT?

La primera vegada va ser en l'assignatura de Fonaments de Composició amb Jesús Cantos, ens va fer compondre un pasdoble que vaig anomenar "Va de bo". Vam estrenar la nostra obra ací al conservatori en un concert a final de curs i la veritat és que no va te-

nir molt d'èxit fora del conservatori ja que, per dir-ho d'alguna manera, tenia massa semicorxeres.

PEL QUE RESPECTA LA TEUA TASCA COM A COMPOSITOR, QUIN ESTIL DE MÚSICA COMPOSES? PER QUÈ?

La música moderna m'agrada molt, ara em trobe molt còmode escrivint per un grup instrumental d'entre 6 i 15 persones. També m'agrada mesclar distints tipus d'estils, com utilitzar músiques populars de diferents llocs del món, per exemple, València, agafar una melodia tradicional valenciana i mesclar-la amb percussions llatines i ritmes del jazz. Així em trobe prou còmode.

ES CONVENIENT PER A UN COMPOSITOR COMPOSER PER A DISTINTS TIPUS D'INSTRUMENTS I EN DIFERENTS TIPUS D'ESTILS?

En la meua opinió sí, ja que com més vos nodriu de tot, i sobretot del que vos agrada, més polivalents seureu. És necessari conèixer molts estils, i ser persones formades, encara que mai podreu arribar a tot i haureu de prendre decisions per avançar.

GAUDEIXES DE LA TEUA PROFESSIÓ? TORNARIES A TRIAR AQUESTA CARRERA?

Sí, cada dia gaudisc, malgrat que la feina siga dura i moltes vegades estic sol en casa component, gaudisc molt.

Encara que siga un món difícil actualment, sí que tornaria a escollir aquesta carrera.

QUÈ OPINES DEL MOVIMENTS DE MÚSICA CONTEMPORÀNIA?

Les vanguardies en música han tingut el seu moment i el seu perquè, estaven en un període de guerres, estava la 2a guerra mundial, la gent estava destrossada, havien estat matant i bombardejant les ciutats i quedava reflectit en l'art. Tot el que estava passant en el món, l'art ho va reflectir en les vanguardies i tenen el seu sentit dins d'aquest context, i després, doncs, cal anar amb compte amb els compositors nobels que veuen esta trajectòria, hi ha molta música bona, però també molts compositors que amb l'excusa de que és una vanguardia han pogut escriure coses també menys bones. ■

Ausiàs Garrigós

MARIA COLOMAR ISABEL ESCRIVÀ JOSEP LORENTE
CLARA LLAMAS MANELA FAUS PAU MIÑANA CINTHIA VERDÚ

Avui tenim la sort de compartir uns minuts amb un antic alumne del nostre conservatori. Arribem als estudis musicals des de molts camins diferents i molts de nosaltres acabem estimant i fent de la música la nostra vida. Veurem quina ha sigut l'experiència d'Ausiàs Garrigós que ara mateix, forma part de la BBC Symphony Orchestra a Londres, com a clarinet Baix.

SEMPRE HAS TINGUT CLAR QUE VOLIES SER MÚSIC?

Sempre m'ha encantat la música però fins que no vaig anar al Conservatori d'Oliva, i després d'haver fet fins a tercer o quart de Grau Mitjà no ho vaig decidir.

Des del principi havia tingut facilitat amb el clarinet i a banda, que m'agradava molt, també va influir molt la motivació de la meua família i el professorat amb què vaig tindre la sort de coincidir i estudiar.

A la Safor no hi ha molts músics professionals i sempre he tingut un poc d'enveja de músics que creixen en llocs on hi ha molta més tradició de música a eixe nivell. Per tant, no sol ser una decisió senzilla, ja que es veu com una cosa molt més difícil del que és, en no tindre massa exemples per poder observar.

Quan estudiava al Conservatori Superior de Castelló, per exemple, tenia un company de pis el qual tenia a tres membres de la seva família tocant en diferents orquestres professionals, i això evidentment també influencià...

QUAN ESTAVES ESTUDIANT AL CONSERVATORI D'OLIVA T'IMAGINAVES QUE ARRIBARIES ON ESTÀS?

Sincerament, mai no he sabut on volia arribar exactament a llarg termini. Quan estava al Conservatori Professional pensava que volia arribar a fer al Grau Superior. Quan estava al Superior volia fer un màster a algun altre país i tocar a orquestres professionals. Sempre motiva tindre un objectiu i amb la preparació per a aconseguir-ho sempre millores molt.

Cada vegada que volia donar un pas més, em semblava impossible d'aconseguir i ara que estic fent el que m'havia proposat fa uns anys, sempre busque millorar, perquè les possibilitats en el món de la mú-

sica són infinites.

QUINES SÓN LES TEUES AFICIONS? ESTAN RELACIONADES AMB EL MÓN DE LA MÚSICA?

M'agrada molt la natura, anar a la muntanya, fer senderisme, viatjar i anar a córrer i a fer bici. No són activitats massa relacionades amb la música encara que fer esport sempre és boníssim per a tocar qualsevol instrument. Però també és bo desconnectar de tant en tant.

PER QUÈ VAS TRIAR EL TEU INSTRUMENT?

Com passa en molts pobles del País Valencià, quasi tots toquem un instrument gràcies a la banda de música del nostre poble. A la Banda de Potries feien falta clarinets quan jo vaig començar i, així, crec que quasi no vaig ni triar...

CONSIDERES QUE LA MÚSICA HA SIGUT UNA BONA ELECCIÓ PROFESSIONAL?

La música, al contrari del que normalment ens sembla, té moltes opcions a nivell professional.

Jo vaig començar estudiant enginyeria a la Universitat. Pensava que podria estudiar una carrera així al mateix temps que música però ben prompte em vaig dedicar a la música al cent per cent. Em vaig percar que era una carrera en la qual, quan més esforç inverteixes, més satisfacció reps (com qualsevol altra carrera que t'apassione, supose).

Moltes vegades no ens abelleix estudiar però si ens parem a pensar, estudiar és tocar un instrument. En anglès diuen "to play an instrument", que nosaltres traduiríem literalment a "jugar". Jo crec que d'això es tracta, de gaudir cada vegada que toquem i que estu-

diem (des de fer escales o notes llargues a qualsevol obra o estudi). Així, invertir temps i esforç és un gust, i eixe és l'únic secret per a arribar on ens proposem, gaudint del seu procés.

És una sort dedicar-se professionalment al que t'agrada i, per suposat, crec que aquesta ha sigut la meua millor elecció.

RECORDES ALGUNA EXPERIÈNCIA SIGNIFICATIVA DEL TEMPS QUE VAS PASSAR AL CONSERVATORI D'OLIVA?

Recorde molt una audició de clarinet que vaig fer quan estava en el segon curs de Grau Mitjà. Vaig gaudir tant tocant que crec que ahí vaig començar a veure la música d'una altra forma. Va ser una obra per a clarinet i piano, "Adagio e Tarantella" d'Ernesto Cavallini, i la vaig tocar amb un dels meus millors amics al piano, Ferran Cifres.

PER QUÈ VAS DECIDIR ANAR A ANGLATERRA?

Anglaterra té una escola o un estil de tocar el clarinet molt particular, que jo vaig conèixer a través d'alguns professors que vaig tindre. Així que vaig decidir intentar estudiar un màster d'estudis orquestrals en Londres.

Per suposat, també va influir en la meua decisió els professors tan coneguts que donen classe a la Guildhall School, i el fet de que Londres siga una ciutat amb tant de moviment cultural i tantes orquestres.

QUÈ VAS TROBAR A FALTAR QUAN TE'N VAS ANAR DEL CONSERVATORI D'OLIVA?

Alguns professors que vaig tindre i que em van influenciar molt. No només de clarinet, també de música de cambra i d'anàlisi. El primer que em ve al cap, entre altres, és Vicent Navarro, professor de fagot i de música de cambra, que em va ensenyar a apreciar i estimar més encara la música.

ON VAS CURSAR ELS ESTUDIS SUPERIORS MUSICALS? PER QUÈ?

Vaig estudiar el grau superior al Conservatori Superior de Castelló. Coneixia un professor que donava classe allà però també vaig fer proves per a estudiar a altres conservatoris, en cas que allà no haguera

entrat. A Castelló vaig estudiar amb el professor que possiblement més em va influenciar aleshores.

A QUINES DIFICULTATS ET VAS ENFRONTAR QUAN VAS ARRIBAR A ANGLATERRA?

L'idioma va ser el primer obstacle. Ja portava temps estudiant anglès abans d'anar-me'n però no té res a veure en posar-te en situació real i, a més, estudiant un postgraduat.

Musicalment, un dels reptes més grans va ser l'afinació, ja que a Anglaterra s'afina a 440 Hz. Estava acostumat a tocar almenys a 442 així que em va costar un temps acostumar l'oïda.

TENS PENSAT TORNAR A ESPANYA EN UN FUTUR PRÒXIM?

No a curt termini. M'agrada molt com funcionen les orquestres a Anglaterra i també el nivell musical que tenen. Ara estic en un bon moment del qual m'abellix gaudir del que he aconseguit. També faig molts concerts de música contemporània amb diferents grups i a Espanya no tindria tantes possibilitats.

QUIN HA SIGUT EL MAJOR REpte QUE SE T'HA PLANTEJAT EN LA TEUA CARRERA COM A MÚSIC?

Les audicions per a orquestra són possiblement el repte més gran al qual continue enfrontant-me. No sols depèn de com toques tu i de quant hages estudiat sinó del gust personal dels membres del tribunal; és molt subjectiu.

COM VAS ACONSEGUIR TREBALLAR PER A LA BBC?

Com totes les orquestres, sempre hi ha una audició. Has de fer una prova davant d'un tribunal. Jo vaig ser seleccionat entre tots els aspirants. Després s'ha de fer un període de prova on observen com treballes i com funcionen dins de l'orquestra. Anglaterra és un dels pocs països on es duu a terme aquest darrer procés de selecció.

COM CREUS QUE HAGUERA SIGUT LA TEUA VIDA SI NO HAGUERES CONEGUT LA MÚSICA?

La veritat és que no m'ho puc imaginar. Segur que m'haguera dedicat a qualsevol altra cosa, possiblement haguera continuat fent enginyeria. I tant de bo que m'hagués agradat i m'hagués fet gaudir tant com ho fa la música.

SI T'OBLIGAREN A TRIAR ENTRE SER SORD I ENTENDRE LA MÚSICA I NO SER SORD PERÒ NO ENTENDRE LA MÚSICA, QUINA SERIA LA TEUA OPCIÓ?

Haha! Entendre la música és un concepte molt relatiu. La veritat és que em quedaria a meitat del camí, a un punt on poguera entendre un poc la música i tinguera una oïda acceptable per a poder continuar tocant i intentant gaudir-la i entendre-la cada vegada millor.

Moltes gràcies Ausiàs, ha estat un plaer conèixer més de prop la teua experiència en el món de la música professional fora d'Espanya i molta sort en el camí. ■

L'acústica

JESÚS GASCÓ CLAR

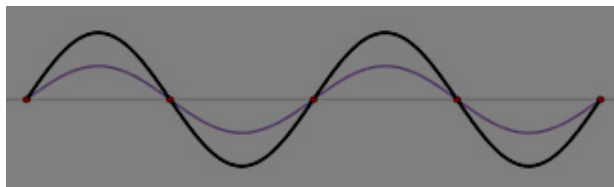
L'ACÚSTICA EN ELS INSTRUMENTS DE VENT-METALL

Aquests instruments podem anomenar-los com a tubs sonors i per a fer-los sonar necessitem dos factors essencials, per un costat un tub que tanca una columna d'aire, i per altre un mitjà per a fer vibrar eixe aire.

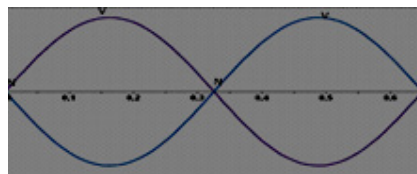
En els instruments de vent-metall, el tub que els forma, és obert, donat que té dos apertures, i segons la seua forma seran més o menys cònics (trompa i tuba) o cilíndrics (trombó i trompeta), encara que este aspecte no influeix en el comportament de l'aire al seu interior.

Així, el so en aquests instruments es produeix al excitar-se la columna d'aire de dins del tub degut a la vibració produïda pels llavis del intèrpret.

Esta vibració provoca dins del tub la formació d'una ona longitudinal i transversal, el que vol dir que la seua direcció de propagació és perpendicular a la vibració, és més senzill entendre amb una imatge.

Per altre costat, estes ones, es veuen reflectides en la paret del tub, creant-se altra ona de igual freqüència i amplitud però que es propaga en sentit contrari, superposant-se una a l'altra, és el que s'anomena ONES ESTACIONÀRIES, ja que sembla que no es mouen.

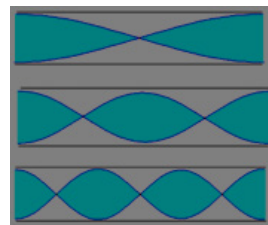

Els punts de màxima amplitud de l'ona s'anomenen ventres i on s'ajunten no hi ha vibració són els nòdus.

A partir de la formació de la ona estacionària ja estem obtenint so, ara be, la altura d'aquest dependrà de la tensió labial i la velocitat de l'aire, així, la tensió

labial més baixa produirà el so més greu, que anomenarem primer harmònic o fonamental, amb sols un ventre, a partir d'aquest, cada subdivisió de la columna d'aire en més ventres i nòdus suposarà anar pujant en la sèrie harmònica.

Ací podem apreciar el que passa en els tubs oberts, en el primer cas podem veure com el ventre està repartit entre les dos apertures del tub (boquilla i pavelló), i correspon a la nota més greu d'eixe tub, la següent subdivisió correspon al segon harmònic (una octava més agut), amb dos ventres i dos nòdus, l'altre el tercer (a quinta justa del segon), i així successivament.

Este és a "grosso modo" el comportament de la columna d'aire al interior dels instruments de vent-metall, i d'aquesta manera podem imaginar que és el que passa dins del nostre instrument quan emetim un so, i com pugem a l'agut quan el mestre ens diu que li donem més pressió a l'aire

Este funcionament no es diferencia massa del de les cordes, on també es generen ones estacionàries, però amb dos nòdus sempre als extrems d'aquestes, com hem vist en els primers dibuixos.

En altres articles podem anar ampliant este tema amb la sèrie harmònica, desafinacions, intensificacions sonores... ■

Cultura i arts contemporànies...

JOAN SORIANO I MORALES

SET ANYS DEL FESTIVAL INTERNACIONAL SOXXI.

“Mozart és fill de l'Encyclopédie; Beethoven, de la Revolució. La vertadera grandesa d'ambdós resideix en el fet que expressen els sentiments de la humanitat de la seua època, no la nostàlgia sentimental del passat.”

Eduard Joseph Dent (1876-1957). Escriptor britànic

“Quan una obra d'art sembla haver-se avançat al seu temps, és realment el temps el que s'ha quedat darrere.”

Jean Cocteau (1889-1963). Poeta, novel·lista, pintor, dissenyador i cineasta francès

“No entenc perquè la gent s'assusta de les noves idees. A mi m'assusten les velles.”

John Cage (1912-1992). Compositor, instrumentista, filòsof, teòric musical poeta, artista i pintor americà

Set anys, es un temps més que prudent per mirar enrere, amb la satisfacció de la feina ben feta. Amb l'il·lusió del primer dia. Amb la seguretat d'haver contribuït, encara que siga sols un poc, a fer millors el dies obscurs que aquests set anys han significat, i seguint significat per desgracia, per aquest país i esta terra.

Set anys de SoXXI com a projecte multidisciplinar, on s'han conjugat la dansa, la veu, poesia, cant, tot tipus d'instruments, l'electrònica, pintura, vídeo-art... Set anys oferint a públic propostes singulars, de la mà d'alguns dels principals intèrprets i creadors del panorama nacional e internacional.

El concepte de cultura ha anat variant al llarg dels temps i les societats. És l'entramat d'interrelacions a

tots els nivells que en els diferents contextos i temps venen determinats en alt grau per l'educació.

L'art per una altra banda no és més que l'expressió sublimada d'allò que anomenem cultura, i és al mateix temps expressió i educació, reflex íntim de tot allò que és comú, habitual i transcendent.

L'evolució del pensament filosòfic-artístic, estètic d'occident, i en especial l'europeu es troba sotmès als seus propis condicionants històrics, polítics, socials i econòmics. L'art dels postres temps en general i la música en particular és fruit de la multiplicitat d'influències culturals en un món globalitzat. Eixa policulturalitat i capacitat de síntesis és sens dubte un dels seus principals trets d'identitat, que el fan diferent de la música i l'art d'èpoques passades.

El projecte SoXXI ha fet accessible al públic en general la realitat més immediata. A estat un aparell de divulgació artística interdisciplinar, enfocat a la difusió i interrelació de diversos temes, idees i moviments representatius de les cultures dels segles XX i XXI. Sorgeix de la necessitat de conèixer, relacionar, descobrir amb nous ulls i oïdes idees pròximes i llunyanes de la nostra pròpia realitat. Descobrir i educar el gust per l'art com una manifestació humana viva en constatar i imparable evolució.

El pes decimonònic inunda encara hui el sistema social-cultural i per consegüent educatiu en el qual visquem. De vegades tot el que fa referència o porta l'adjectiu de contemporani és menyspreat, rebutjat en ferm...inclús a priori. Els prejudicis, el racisme, la xenofòbia...en definitiva la por a allò desconegut no són sinó mediocres reaccions front a allò que es desconeix i no es comprèn.

A cas naixem ensenyats?

És veritat que existeix una llarga distància entre l'artista i el públic.

A cas no és necessària per a que l'art siga art? A cas no ha existit sempre?

L'art, i la música en particular, és a la vegada passat, present i futur. Portadora de valors humans, com imatge d'allò que ens fa diferents d'altres essers vius. Admirem l'art del passat a museus, auditoris, llibres...moltes vegades inerts, que no són sinó un cadàver absurd d'aquell objecte de gran bellesa, útil i necessari que van ser.

És necessari abordar el sentit artístic i la crítica estètica, l'educació de la societat sota criteris d'actualitat, des del respecte, l'estudi i la posada en valor de tot el que suposa el passat (el més immediat i el més llunyà), que per altra banda ens ha portat al punt del camí en el qual ens trobem conformant-nos com conseqüència d'ells i germen del futur.

A cas Bach no va ser un artista contemporani al seu temps?

Menyspreat i oblidat fins segles després ressorgí des del respecte i la justa valoració.

Certament el temps posarà a cadascú en el seu just lloc. SoXXI ha oferit una perspectiva eclèctica de la visió actual de temps passats i sens dubte una mostra coherent de música i llenguatges per a percussió, que han forjat el destí d'un art viu en constant creixement i innovació que formarà part d'eixa CULTURA del passat-futur.

El projecte ha convidat al públic a endinsar-se en mons interiors diferents que deuen ser abordats sense complexos, sense prejudicis, desintoxicat del pes que suposa voler entendre el món actual amb un pensament del passat.

No podem, ni devem intentar-ho.

La curiositat, l'interès pel coneixement i el saber com en els menuts deu ser la nostra motivació. Com els menuts allunyats de judicis de valor a priori, deguem aprendre i interioritzar allò que se'ns mostra per poder comprendre realment en un futur i tenir les eines necessàries per a, des del respecte analitzar amb perspectiva tot allò viscut.

L'intel·lectual George Steiner, en el seu assaig *En el castell de Barba blava* (títol que ret homenatge al compositor hongarès Bela Bartok) va escriure que la cultura del nou mil·lenni seria sobre tot musical. Steiner no ho deia només amb il·lusió, sinó que també afegia molta prevenció. Com en totes les coses, de música hi ha de bona i de menys bona, i de fet als grans mitjans, inclús, moltes vegades als públics sovint sembla que l'única música rellevant siga la fàcil, la que només busca apel·lar a allò primari, més que a contribuir a enlairar l'esperit i enriquir-nos com espècie en constant evolució.

Steiner temia que, prompte, hi hauria generacions que només es reconeixien culturalment en les formes més simples, fins i tot tribals de música industrial. Eixe escrit que ja té dues dècades d'existència parlava d'un futur que s'ha fet present. Es dona la gran paradoxa que vivint al temps de màxima infor-

mació, comunicació i accés al coneixement, a la cultura arreu del món, es complaguem i recreem en la mercantilització d'allò més simple de vegades.

Pot ser la música no siga el corpus actual cultural, i pot ser tampoc hem de témer els fenòmens populars, però una cosa és clara i d'ella estic segur, els agents culturals, ja siguen institucions públiques o privades, tenen l'obligació de recordar l'existència de formes d'art exigents i arriscades, innovadores i comprometudes que ofereixen al públic una experiència vital i gaudiment estètic i racional superior a qualsevol altra, però que primerament exigeixen curiositat, interès pel coneixement i ganes d'aprendre que no fan més que promoure actitud crítiques responsables. Cadascú de nosaltres pot sentir-se d'esta forma identificat en diferents graus amb allò que es mostra, que sens dubte retroalimenta l'actitud curiosa i positiva que ens caracteritza com a espècie intel·ligent amb una sensibilitat elevada com ninguna que s'oposa a un temps obscur, pseudo-feudal al que hem retornat, des de molts punts de vista, però ara a nivell global.

En els temps que corren parlar d'un projecte d'aquesta envergadura i d'altíssima qualitat és tot

un repte i una demostració clara de que això que nomenem Cultura no és una cosa que fa individualment una persona si no un complex procés posat en moviment per tot un col·lectiu- com va dir John Cage- i que no és un ésser abstracte o un element del passat, és acció en ella mateixa. Per tant, no cal parlar-ne tant si no fer-la, practicar-la i consumir-la.

Els fruits i guanys de la cultura i l'art es recullen a mig i llarg termini i són emprats i valorats per a satisfacció, enorgulliment i exaltació de les virtuts d'un sistema socio-cultural. En totes les èpoques estos fruits han estat sembrats i conreats per una minoria i generalment en continua lluita amb el seu entorn per sobreviure; la qual cosa hui cobra un significat especial.

Es per això que hem fet SoXXI, i es per això que el seguirem fent. Perquè podem, perquè deguem, perquè es precís educar en eixos valors, i es precís arribar al públic del present que serà futur, al públic crític, mostrant altres realitats, connectant amb el passat, recreant el present, i preparant el futur. Caminant tots junts i com deia Píndaro, "viure dies immortals en aquesta vida efímera". ■

La importància de cantar

ALICIA ARNAU I APARICIO

LA IMPORTÀNCIA DE CANTAR I EL SEU EFECTE EN EL DESENVOLUPAMENT DEL CERVELL I LA MENT DELS XIQUETS I ADOLESCENTS

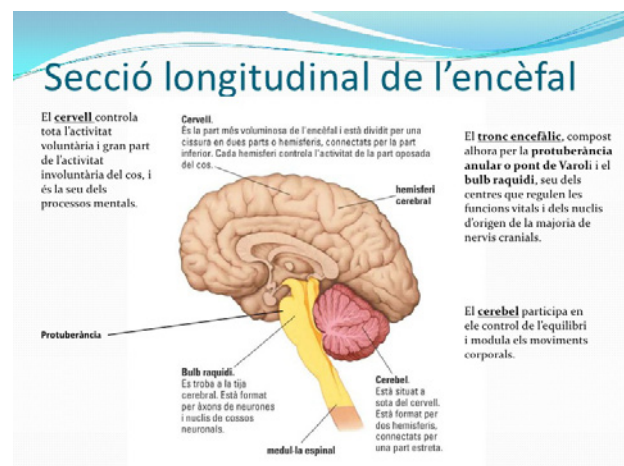
En els últims anys són innumbrables els estudis i publicacions que parlen sobre les bondats de la música per als estudiants. Segons tots ells la conclusió que a nivell pedagògic s'intenta transmetre és que estudiar música o practicar algun instrument ofereix molts beneficis per a qui realitza l'activitat, ja que repercuten en els nivells de memòria, atenció, concentració, dissociació, disciplina, socialització de l'individu i en la millora per a l'estudi de les altres assignatures.

Sí bé aquestes afirmacions que ja són molt habituals, fins i tot en xarxes com Facebook són certes, es fa necessari aprofundir una mica més i acostar als alumnes (xiquets, adolescents i adults) en el coneixement sobre per què això és així i com poden ells beneficiar-se de la seua pròpia activitat.

L'ésser humà està envoltat constantment per música. Ho ha estat durant milers d'anys perquè sempre hi ha hagut un adult que cantara als menuts i les diferents cultures han desenvolupat activitats musicals quotidianes (tocar instruments, cantar, ballar) compartides per la comunitat per a realitzar celebracions o simplement estar junts. Es pot dir que aquesta costum ha ajudat al cervell humà a ser el que és (Levitin, 2014) i per això és tan important en la vida de l'espècie humana. En l'actualitat la música envolta la vida de les persones de manera voluntària o no. Estem en contacte continu amb la música però no sempre participant d'una activitat musical. La major part del temps s'escolta música tot i que no sempre aquesta música passa a la nostra vida cultural personal.

De tota activitat musical possible la cançó és la que des de la primera edat i successivament acompanya l'home durant tot el seu període vital. La importància de la cançó resideix a ser cantada a altres quan són menuts i ser cantada pels propis xiquets i xiquetes en els moments en què s'està formant el seu cervell. La cançó no existeix, com la música, si no sona. Per moltes cançons tradicionals - del folklore o pop que continguin els cançoners o els CD, USB, Ipad o qualsevol suport àudio que puguem imaginar, si no són cantades no són música i per tant no beneficien al nostre cervell, com ara s'explica.

El cervell, la ment i l'aprenentatge

El cervell és l'òrgan principal del cos humà. Controla i regula tot el seu funcionament i en ell resideixen aspectes i processos que Mora (2007) anomena lleis que defineixen el funcionament cerebral i que tan units estan a les humanitats. Aquests són l'emoció, els sentiments, l'abstracció, el llenguatge i el coneixement. Aquesta evolució sorgeix com a resultat d'un gran nombre de millores portades endavant durant mil·lennis introduïdes per milions de persones en molts llocs del planeta. Seguint aquest argument Levitin (2014, p.12), afirma que la música és un element fonamental en la identitat com a espècie i: "Una activitat que va preparar el camí per a conductes més complexes, com el llenguatge, les obres cooperatives de gran abast i la transmissió d'informació important de generació en generació".

Com explica Acarín (2001), la gran mida del cervell humà obliga que els nadons nasquen abans d'hora, precoçment i completen les seues xarxes neuronals a partir dels estímuls que perceben en els seus primers anys de vida. Aquest procés de construcció, per tant, es produeix després del naixement. La interacció amb l'entorn és l'inductor del modelatge de les

xarxes i connexions neuronals i anirà completant-se durant anys, de manera essencial en els cinc primers.

Gardner (1987, pàg. 137), exposa que: "De tots els dons amb què poden estar dotats els individus cap sorgeix més prompte que el talent musical". Potser siga degut al fet que els sons afecten el sistema de l'oïda des de la gestació i impera sobre qualsevol altre perquè des del cinquè mes, el fetus reacciona davant els estímuls musicals. Gràcies a les neuro-imatges s'ha obtingut informació visual tridimensional de l'activació d'àrees cerebrals concretes. I fins i tot s'ha pogut observar, com indica Arias (2007), que quan s'escolta música, les zones del cervell que governen la funció auditiva consumeixen major quantitat de glucosa, reben més oxigen i la sang oxigenada provoca una alteració magnètica possibilitant la visualització de el seu comportament.

Davant d'aquests avanços, l'opció més coherent és reaccionar mostrant interès cap les noves troballes sobre el coneixement del cervell i sobre com s'ha d'actuar per aprofitar-los pedagògicament. Quant més i millor es conega el funcionament i l'establiment de connexions neuronals produïdes per l'acció directa en el procés d'ensenyament-aprenentatge més i millor es podrà actuar en el desenvolupament de la ment i les intel·ligències dels estudiants.

Aportacions de la neurociència

Les últimes aportacions en aquesta matèria (Kandel, 2007; Mora, 2007; Levitin, 2014, entre d'altres) informen sobre com es va produir l'evolució d'algun mecanisme cerebral situat a la franja prefrontal que va donar lloc a una manera de pensament que va sustentar el desenvolupament del llenguatge i de l'art. Aquest mecanisme va possibilitar les tres capacitats cognitives que caracteritzen el cervell musical: La presa de perspectiva, la representació i la reorganització. Aquestes capacitats junt a l'impuls de crear vincles socials van donar lloc al llenguatge, la poesia, la dansa, la pintura, l'escultura ... i la música. La possibilitat de parlar o expressar coses que no estan presents o no conformades per elements físics és una propietat del llenguatge de la qual no es partia.

Més enllà de la dissertació sobre si la música va ser anterior al llenguatge parlat aquests autors expliquen la importància de l'inici d'aquesta activitat en la conformació del cervell i com ha influït en l'evolució de les emocions, la ment i l'esperit humà en les diferents etapes intel·lectuals i culturals de la història. Una de les característiques de la música és que combina les dimensions temporals i les espacials. I una de les propietats de la cançó és que a això suma el llenguatge, el poder de les lletres. Segons Mora (2007) l'art, és coneixement i plaer al mateix temps ja que naix de la capacitat que té el cervell de crear abstractes, conceptes universals o idees i ve provocada per l'instint de voler comunicar-se amb els iguals.

Més enllà d'estructures, connexions i ones cerebrals

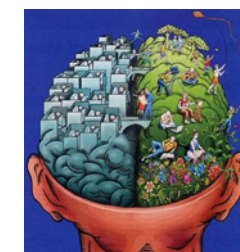
És molt interessant en aquest moment recordar les parts que conformen el cervell i les seves funcions i comprovar com moltes d'elles estan relacionades amb la música. Aquesta informació és ja coneguda per part de la població i seria un tant farragós recordar-ho en aquestes línies sobre tot per als joves als quals va dirigit aquest article. No obstant això, crec molt necessari que coneguen més enllà del perquè aquestes parts del cervell s'activen amb la música i per què aquesta és tan important per les seues vides conèixer el veritable motiu del fet.

El realment important no és que tinguem hemisferis, còrtex, neocòrtex, bulb, neurones, cèl·lules glia Ni tan sols la quantitat de neurones amb les que naixem cadascú sinó que es produeixen connexió entre elles. Aquestes connexions ocorren depenent de les experiències i interaccions que visca l'individu i les possibilitats que es presenten per a exercitar-se en tots els àmbits. D'aquesta manera, el plantejament no ha de ser exercitar la intel·ligència predominant sinó ajudar amb aquesta a aquelles en les que es tenen menys capacitat.

Les arts en general i la música en particular són elements molt poderosos per estimular aquest desenvolupament ja que comporten estimulació sensorial a tots els nivells. Com expliquen minuciosament Siegel i Payne (2012), per portar una vida equilibrada, valuosa i creativa, plena de relacions personals ben connectades, és crucial que els dos hemisferis actuïn conjuntament.

En els menuts primer s'ha de connectar la seva hemisferi dret amb el de l'adult i tractar de redirigir el seu amb l'esquerra que és el que menys desenvolupat està. Per això és tan important triar el tipus d'activitat més adequada perquè els ajude a connectar els dos hemisferis i a resoldre molts problemes afectius que se'ls presenten perquè no entenen la lògica de la realitat. I per això és crucial connectar a través de cançons amb la part emocional i afectiva que es posa en funcionament a través d'elles.

Les cançons cantades pels estudiants i les activitats que amb elles es poden desenvolupar provoquen en els seus cervells els mateixos efectes que provoquen les ones que es produeixen al cervell. Els beneficis a nivell de benestar, de creativitat, de relaxació, d'atenció màxima i motivació, d'alegria, eufòria, d'acció directa i emoció són equivalents.

El fet de cantar és una acció que ocorre en el propi cos, a l'interior de l'organisme i incideix en el mateix cervell per l'efecte de la vibració física directa de l'òrgan. Aquesta vibració actua sobre els percen-

tatges aquosos del cervell i del cos i comporta tot un seguit de beneficis per als subjectes. Aquest favor és el que possiblement porta, sobretot als menuts, a cantar de manera espontània, inconscient i continuada en les primeres edats.

Música i cervell en desenvolupament

El cervell realitza el seu treball globalment combinant les funcions de tots dos hemisferis. Actua com una unitat però algunes funcions estan localitzades en àrees concretes de cadascun dels hemisferis. D'entre totes aquestes accions musicals la primera i comuna aproximació, en la majoria de casos, i certament en l'entorn cultural occidental present i en els primers anys de vida, és sens dubte la cançó cantada, escoltada i acompanyada de moviment. En condicions normals aquesta és la primera experiència musical davant la qual s'exposa l'individu o a la qual té accés de manera natural. És el cant un element fonamental en l'arrencada del motor de la ment.

D'acord amb Alberca (2011), les activitats que aporten majors i més beneficis evolutius en els primers anys de vida, tant a nivell individual com grupal són: Cantar, expressar idees amb moviments, ballar, recitar poesia i escriure. Aquestes pràctiques, són l'eina possibilitadora de connexions neuronals. Les tres primeres estan íntimament lligades al concepte de pràctica psicomusical, ja que és una realitat constatada per molts docents i pares referenciada per Gardner (1987, pàg. 162) que:

Els menuts relacionen de manera natural la música amb el moviment del cos i de fet els és impossible cantar sense que al mateix temps mantinguen alguna activitat física que acompanye el cant; gairebé totes les explicacions de l'evolució de la música la relacionen íntimament amb la dansa primordial; molts dels mètodes més efectius per ensenyar música intenten integrar veu, mans i cos.

Segons Jauset (2008, pàg. 67): "La música és un dels elements amb major capacitat per a la integració neurofuncional i neuropsicològica" i s'ha comprovat que "la música que ens agrada augmenta la producció d'oxitocina i la generació d'ones cerebrals alfa, que estan associades a estats de relaxació corporal i psíquica" (Jauset, 2008, pàg. 79). Per això, els xiquets que durant la infància escolten molta música o tenen experiències musicals desenvolupen algunes regions sensorials i motores augmentant amb això les connexions entre les seves neurones. L'aprenentatge musical implica sempre a gran part del còrtex cerebral, i per aquest motiu els iniciats en pràctica musicals tenen una major plasticitat sinàptica que els no iniciats i per això els resultats en altres àrees curriculars com a llengua o matemàtiques també resulten reforçades (Rosenkranz, 2007).

En conclusió

Les aportacions científiques a què s'ha fet al·lusió ex-

pliquen que l'activitat cerebral musical abasta múltiples xarxes neuronals i que si existeix una implicació continuada de les activitats artístiques es produeixen efectes positius en el funcionament cognitiu dels nivells superiors durant tota la vida.

Com s'ha argumentat cantar és l'activitat més completa. Per això és molt convenient que menuts i adults tinguin ocasió de cantar. No sols d'escoltar el que l'entorn ens aboca de manera inevitable a causa de les modes i els mass-media. Per a que això ocorregui és necessària la cançó que cada edat i situació per les que passa un individu al llarg de la seva vida existisca. Entre elles les més essencials: les cançons d'infància (Arnau, 2015). No solament les cançons tradicionals en el sentit de procedents de altres períodes històrics i vinculades al folklore sinó les que connecten l'infant amb la seva pròpia vida com a persona que viu la seva infantesa d'una manera conscient en la mesura que l'hi permet el seu estadi psicològic. Si aquestes

són creades per ells els beneficis es multipliquen de manera exponencial. Des d'aquestes línies i per tots els motius exposats la meua invitació a que alumnes i professors no deixeu mai de cantar, també al conservatori, per celebrar la vida.

Bibliografia

Acarin, N. (2001). *El cerebro del rey. Vida, sexo, conducta, envejecimiento y muerte de los humanos*. Barcelona: RBA.

Alberca, F. (2011). *Todos los niños pueden ser Einstein*. Barcelona: El toro mítico ediciones.

Arias, M. (2007). *Música y neurología*. Neurología 22, 39-45.

Arnau, A. (2015). *El proceso de creación y recreación de canciones en la construcción de la identidad personal, social y cultural de los niños de 3 a 6 años*. (Tesi doctoral inèdita). DCADHA. Univesitat Politècnica València.

Jauset, J. (2008). *Música y neurociencia: la musicoterapia*, Barcelona: Editorial UOC.

Kandel E. (2007). *En busca de la memoria*. Madrid: Katz editores

Gardner, H. (1995). *Estructuras de la mente. La teoría de las inteligencias múltiples*. México: Fondo de Cultura Económica.

Lacárcel, J. (1995). *Psicología de la música y educación musical*. Madrid: A. Machado Libros.

Levitin, D. (2014). *El cerebro musical*. Madrid: RBA

Mora, F. (2007). *Neurocultura*. Madrid: Alianza Editorial

Rosenkranz, K. et al. (2007). *Motorical excitability and synaptic plasticity is enhanced in professional musicians*. Journal of Neuroscience, 27 (19), 5200-5206.

Siegel, D. y Payne, T. (2012). *El cerebro del niño*. Barcelona: Alba editorial.

Premis Professionals

PATRICIA GASQUE SENDRA

Els Premis professionals són un reconeixement d'excel·lència per als alumnes més brillants, ja que per poder concórrer és necessari complir uns requisits com una mitja de nou en l'especialitat per la qual s'opta i una mitjana de huit en la resta d'assignatures dels dos últims cursos d'Ensenyaments Professionals.

L'alumnat premiat pot concórrer a la fase autonòmica dels premis professionals de la comunitat.

La celebració dels premis és en el mes de juliol però és en l'acte inaugural del curs escolar següent quan es donen els diplomes.

Aquest curs dit acte es va celebrar el dia 17 de novembre de 2016 i l'entrega de diplomes va anar a càrrec del nostre Director del Conservatori Professional de Música en José Tomàs Estornell Cremades i del Cap de Servei del SERE (Servei d'Ensenyaments de Règim Especial) en Raül Juncos Castillo, convidat especial per a l'acte d'apertura.

Els guardonats van ser:

Premi Professional de Música
Especialitat Música de Cambra (piano)
Salvador Cardona Tercero

Menció d'honor
Especialitat Flauta
Marta Aparisi Sanz

Premi Professional de Música
Especialitat Música de Cambra (violí)
Silvia Bertó Català

Premi Professional de Música
Especialitat Música de Cambra (cello)
Carmen Kleykens Vidal

Premi Professional de Música
Especialitat Percussió
Borja Donet Donet

Premi Professional de Música
Especialitat Piano
Salvador Cardona Tercero

Premi Professional de Música
Especialitat Violoncel
Carmen Kleykens Vidal

Premi Professional de Música
Especialitat Trompeta
Josep Gómez Alemany

Premi Professional de Música
Especialitat Viola
Salvador Cardona Tercero

Premi Professional de Música
Especialitat Trombó
Guillem Agud Escrivà

Premi Professional de Música
Especialitat Violí
Silvia Bertó Català

Recital de Guitarra

ELENA TARRAZÓ MARTINEZ

TRES JOVENS GUITARRISTES OFEREIXEN UN RECITAL DE GUITARRA AL NOSTRE CONSERVATORI

El passat 17 de Febrer van visitar el nostre Conservatori tres joves guitarristes, oferint-nos una selecció de peces del repertori guitarrístic.

Encara que aquestos xiquets són molt joves (10-11 anys) ens van demostrar que la qualitat de la interpretació i la maduresa musical no s'aconsegueix necessàriament amb l'edat.

Bé ho vam poder comprobar només eixir a l'escenari, amb la seua seguretat, serietat i concentració en tot el que ens van interpretar.

El públic va poder gaudir de la seua actuació, i l'alumnat, tant guitarristes com d'altres especialitats van comprovar de primera mà que aconseguir transmetre la música és també possible en els xiquets.

Coro Parellada i Ausiàs Parejo ja porten una llarga trajectòria, acumulant en el seu currículum diversos premis en Concursos Juvenils de Guitarra. Abel Parejo, el més jove dels tres en el món de la guitarra, també va poder mostrar les seues habilitats i evolució en l'instrument.

Des de l'aula de Guitarra, volem felicitar-los per la seua participació a les activitats extraordinàries programades pel Conservatori i esperem que puguin tornar a visitar-nos en una altra ocasió. ■

Recital de violí i piano

JOSÉ LLEDÓ

BRILLANT RECITAL DE VIOLÍ I PIANO A ÇÀRREC DE MARC NOGUÉS I JOSÉ SONGEL

El passat 11 d'abril, un nombrós públic es va reunir a l'auditori del Conservatori, per a escoltar el recital que ens varen brindar dos joves músics: Marc Nogués, alumne meu de violí durant els seus estudis d'Ensenyances Professionals, actualment membre de la Jove Orquestra Nacional d'Espanya, i José Songel, pianista i company d'estudis de Marc a l'Escola Superior de Música de Catalunya, on actualment es formen.

El programa que ens oferiren va estar format per tres peces, les quals son pedra angular en el repertori dels solistes més solvents del s.XXI: La Sonata Op. 27 nº 4 per a violí sol, de E. Ysaÿe; obra d'una dificultat tècnica extraordinària i que Marc, de la mateixa manera que ens tenia acostumats mentre fou alumne d'aquest centre, abordà amb una tècnica veritablement brillant, superant tots els reptes que la partitura li proposa amb una seguretat incontestable. Seguidament, interpretaren el primer moviment del Concert per a violí i Orquestra de L.v. Beethoven, obra de textura cristalina, on els dos músics feren gala d'un estil exquisit, i amb interessants detalls estètics. Per concloure el concert, tinguerem el plaer d'escoltar la gran Sonata per a violí i piano de C. Franck. A aquesta peça, Marc i José imprimiren en la seua interpretació un frasseig molt intens, dotat d'una gran càrrega expressiva i una emotivitat a flor de pell.

Fou, en definitiva, un recital dels que no deixen indiferent al públic el qual, com no podia ser d'altra forma davant la qualitat mostrada, va agrair als músics amb insistents ovacions. ■

Una vesprada al palau de les arts

SIRA PELLICER FAUS

FELIÇOS I SATISFETS D'HÀVER ESCOLTAT DUES OBRES MOLT ENRIQUIDORES PER A LA NOSTRA IMPORTANT FORMACIÓ MUSICAL.

El passat dia 6 d'abril, diversos alumnes acompanyats per docents del conservatori vam poder assistir a un concert molt interessant al Palau de les Arts Reina Sofia de València.

Aquest concert va ser interpretat per la Orquestra de la Comunitat Valenciana, conjunt titular del Palau de les Arts, que està integrada per músics internacionals seleccionats pel seu director fundador Lorin Maazel.

Des de la temporada 2015-2016, Roberto Abbado i Fabio Biondi són els directors musicals d'aquesta, encara que també ha sigut dirigida per Zubin Mehta i altres figures importants de la direcció orquestral contemporània, com serien Riccardo Chailly, Andrew

Davis, Valeri Guériguiev, Gianandrea Nosedà o Georges Prêtre.

La seua missió principal és atendre l'orquestra en la temporada operística del Palau de les Arts. A més, la seua activitat en el mercat discogràfic ha contribuït a fixar l'Orquestra entre els projectes simfònics més dinàmics i exemplars de l'actualitat. Així es considera per la crítica "una de les millors orquestres sorgides en els últims anys".

Pel que fa al concert, vam tenir el plaer d'escoltar dues peces perfectament interpretades, ambdues dirigides pel director George Pehlivanian que, a més d'esdevenir el primer director dels Estats Units i guanyador del Concurs Internacional de Besançon, ha dirigit diverses orquestres, també ha participat en festivals molt importants i ha col·laborat amb molts artistes de gran renom.

En l'actualitat, és professor de Direcció Orquestral del Conservatoire National Supérieur de Musique de París (CNSMDP), després de guanyar el Premi Especial de la revista Gramophone.

En primer lloc, va ser interpretada l'obra "Mural, composada entre 2013 i 2015 per Francisco Coll, present al concert. Aquesta composició va ser un encàrrec de l'Orquestra Filharmònica de Luxemburg i la Filharmònica de Luxemburg, The National Youth Orchestra de Gran Bretanya i el Palau de les Arts Reina Sofia de València, amb una duració d'uns 24 minuts.

Es tracta d'una simfonia en cinc moviments en la qual es resumeixen els llenguatges musicals que ha anat desenvolupant el compositor en l'última dècada.

En segon lloc, l'obra, "Das Lied von der Erde" (Cançó de la Terra), de Gustav Mahler formada per sis moviments i d'una duració aproximada de 60 minuts, va ser interpretada per l'Orquestra amb la col·laboració de dos solistes vocals, Elena Zhidkova i Nikolai Schukoff, mezzosoprano i tenor de gran prestigi internacional que deixaren a tota la sala fascina-

Finalment, després d'una gran ovació del públic, sortirem i iniciarem la tornada cap a Oliva, feliços i satisfets d'haver escoltat dues obres molt enriquidores per a la nostra important formació musical. ■

MARIA COLOMAR
LAURA CISCAR
SIRA PELLICER
PAULA RIPOLL

GRAVACIÓ AMB LA RAÍZ

El passat dissabte dia 11 de març, l'orquestra simfònica del nostre conservatori junt amb la col·laboració d'alumnes de l'orquestra del conservatori d'Altea van participar en la gravació del videoclip "El circo de la pena" de La Raíz, al teatre Serrano de Gandia.

Vam tindre el plaer de poder realitzar una entrevista a dos membres del grup, Panchi y Xavi Banyuls, trombonista i antic alumne del conservatori d'Oliva, que amb molta amabilitat ens contestaren les nostres preguntes, de les quals respostes vos deixem gaudir:

COM VA SORGIR LA RAÍZ?

Abans de crear-se el grup ens coneixíem, anàvem al Pub Kilombo, un pub alternatiu en la platja de Gandia on ens ajuntàvem tots, dels components de La Raíz inicial sols queda un, Edu.

La Raíz original té una existència de fa deu anys aproximadament.

ANÈCDOTA D'ALGUNA GRAVACIÓ.

Els moments de les gravacions són moments de rialles, tensió, malentesos, defici i ploreres.

Una anècdota un poc macabra va ser el primer any que anàvem a Gandia en festes. Estàvem per la vesprada fent la prova de so i ens va vindre una tempesta. A un company li va caure un arbre damunt i la meitat del grup va acabar en urgències i finalment no vam tocar.

COM VA SORGIR EL NOM DEL GRUP? TÉ ALGUN SIGNIFICAT ESPECIAL?

El nom del grup va sorgir d'una cançó de fa quasi 20 anys de "Hechos contra el decoro", un grup que ens agradava molt a tots. El nom ve de la cançó "Baile de máscaras", on una part diu: "La multitud es mi fuerza, mi fuerza es la raíz".

D'ON VA SORGIR LA IDEA DE GRAVAR AQUEST VIDEOCLIP AMB EL NOSTRE CONSERVATORI?

En un dels nostres viatges, em vaig plantejar la idea de fer un nou videoclip amb la participació de la corda, perquè volia integrar noves sonoritats. Per a mi és

com un somni que he pogut aconseguir.

AMB QUINA PARAULA RESUMIRÍEU AQUEST DIA?

Amb la paraula "gratificant".

RESULTA ESGOTADOR REALITZAR UNA GRAVACIÓ D'AQUEST TIPUS? PER QUÈ?

Sí, ja que sols disposem del teatre durant un dia, per tant, hem de gravar l'àudio i les imatges en aquest període.

PER QUÈ HEU ESCOLLIT L'ORQUESTRA SIMFÒNICA I NO LA BANDA FORMADA PER VENT?

Teníem ganes de treballar amb corda, ja que, per exemple, a mi em resulta més pròxim a l'haver estat al conservatori. Volíem alguna cosa nova i l'expressivitat que aporten els instruments de corda és el que buscàvem per a aquest tema.

HEU REBUT ALGUNA AJUDA EXTERNA PER COMPONDRE ALGUNA DE LES VOSTRES CANÇONS?

No, tot queda dins del grup.

De vegades hem tingut col·laboracions, com per exemple, Ferdi, el germà de Pablo, que ja forma part del grup, ens ha aportat alguna rima. Normalment, treballem moltes hores al local que tenim, però a més l'equip tècnic, ha anat creixent al mateix temps que el nostre grup.

Ells s'encarreguen de la part artística del directe, les llums, la confecció del repertori i l'espectacle en si.

US DEDIQUEU A ALTRES COSES A BANDA DEL GRUP?

Bàsicament no, cadascú té els seus hobbies, però quan fas una gira amb aproximadament 75 concerts, com la de l'any passat, t'impedeix fer moltes altres coses que no estiguen relacionades amb el grup.

ALGUN MEMBRE DE LA BANDA HA ESTUDIAT EN ALGUN CONSERVATORI? TENIU ESTUDIS MUSICALS O ÉS AFICIÓ?

Xavi (trombó) ha realitzat el grau professional a Oliva i Adri (baix) el de trompeta.

La resta de components no, són músics per afició amb moltes hores de treball al local.

QUIN ÉS L'OBJECTIU FINAL DE LA VOSTRA MÚSICA? PER QUÈ?

Gaudir nosaltres de la nostra música, que gaudisca el nostre públic i sobretot, despertar les consciències de les persones, ja que no és una música que et marque o dicte el que has de fer ni pensar. Volem que les persones interpreten el que diem i que ho facen seu. A més de viure d'açò i per a açò, que és el somni de tot músic, com vosaltres sabreu.

Gràcies a aquest projecte hem pogut conèixer més aquest grup de la nostra comarca i tots els secrets d'aquesta gravació, que ha resultat molt satisfactòria musicalment per a tots els participants. ■

Flautíssim

ADRIÁN PALOMARES CASAT

ALUMNES DE FLAUTA A LA VIII TROBADA 'FLAUTÍSSIM'

El passat 8 d'abril els alumnes de l'assignatura de flauta travessera, junt als seus professors Adrián Palomares Casat i José Tomás Estornell Cremades, es desplaçaren al Conservatori Professional de Música de Torrent per a realitzar la 'VIII Trobada Flautíssim'. Trobada que any darrere any compta amb un centenar d'alumnes vinguts del diversos conservatoris professionals de la comunitat valenciana. En aquestes trobades es treballen els diferents aspectes que envolta el món de la flauta: no sols el interpretatiu.

Aquest any els alumnes del Conservatori Professional d'Oliva han hagut de realitzar diverses activitats diferenciades per als dos graus de música com:

Alumnes que assistiren de grau professional:

- Tècniques vocals, per a la utilització de les respiracions i els moviments necessaris per a la correcta col·locació de l'aire des del punt de vista vocal i la influència de la gola a l'hora d'interpretar.

- Estiraments i escalfaments. Un punt de vista diferent des del qual es pretén donar una visió dels múscles i tendons que ens afecten a l'hora de tocar qualsevol instrument.

- Classes de flauta, a càrrec de Amparo Trigueros, flauta solista de l'orquestra de Córdoba.

- Altra classe molt interessant i que no hi ha als conservatoris és de Coaching musical, on es tractaren temes inicials molt importants per a futurs flautistes.

Alumnes que assistiren de grau elemental:

- La veu i la flauta, al igual que els alumnes de professional però des d'un punt de vista per als més menudets.

- Classes de tècnica de la flauta però en aquests cas en conjunt, de manera molt més atractiva.

- Efectes sonors, en la qual els professors de flauta del conservatori d'Oliva realitzaren una construcció de caps per a la flauta de canyes, per a buscar noves sonoritats amb la flauta.

I com no, per acabar la diada, assaig i audició final de tots els alumnes que assisteixen.

En aquestes activitats es vol fomentar la pràctica instrumental de la flauta travessera per nivells, d'aquesta forma poder crear un espai educatiu on els alumnes participaran activament i així puguen tindre una experiència extraescolar que els ajude en la seua formació musical. ■

13ª Trobada de violoncel·listes

CRISTINA BERNAL

El passat 13 de maig es va realitzar a Gandia la 13a Trobada de violoncel·listes. Este projecte, que porta des de l'any 2004 en funcionament, té com a objectiu motivar l'alumnat d'este instrument tan meravellós. La música s'ha de viure col·lectivament, s'ha de tocar, s'ha d'escotar, s'ha de sentir en conjunt, amb la riquesa de ritme, sonoritat i harmonia que això comporta; l'aprenentatge en grup és més amè i divertit que l'aprenentatge individual amb l'instrument. La Trobada té com a particularitat unir a tot tipus d'estudiant ja siga principiant, professional o amateur; l'edat dels assistents és des dels 6 anys fins a amateurs de totes les edats.

El quadre de professors va estar format per Silvia Cubells (antiga professora del conservatori i professora del Conservatori Professional de València), Juan Fco. Arrue (professor del Conservatori de Catarroja), Francis Pasqual (professora del Conservatori de Teu-

lada) i Cristina Bernal (professora del conservatori). Hi hagué diverses activitats paral·leles com la visita cultural al centre de Gandia per als pares, mares i familiars dels alumnes, el concurs de dibuix i el taller "prova el violoncel per 1a vegada".

La passada trobada envaïrem la Casa de la Marquesa de Gandia de violoncels, de música, de bon ambient, de convivència (tant necessària en estos temps), de cultura al cap i a la fi. Si eduquem als nostres fills en la sapiència, el coneixement, la música i l'art farem d'este món un lloc més humà i habitable.

Una tretzena d'anys de trajectòria amb més de 500 assistents són xifres que ens animen a continuar treballant i seguir el camí.

Per concloure, des de l'organització voldríem agrair a l'Associació Promúsica de Gandia, al Taller de Lutheria de Sergi Martí de València que ens han donat suport des de les primeres edicions, i a tota la gent que fa possible aquest projecte tan singular. ■

1ª VISITA GRATUITA

PRESUPUESTO
SIN COMPROMISO

Dra. Rosa Mª Malonda Peiró

Licenciada en Odontología col: 46002247

Licenciada en Medicina y Cirugía col: 464615908

Clínica especializada en ORTODONCIA y tratamiento integral de la sonrisa.

Nuevas instalaciones en Gandía, tras 17 de años con consulta propia en Oliva y con más de 2000 pacientes tratados.

**Gandía 638 431 654
Oliva 96 285 58 63**

Consulta nuestras promociones.

Gloriamar
GASTRONÓMIC

PRIMERA PLANTA - FIRST FLOOR
AVDA. DEL MAR S/N - PLATJA DE
PILES 96 283 13 53
GLORIAMAR.ES

Blanc i Blau
GASTROBAR

PLANTA BAJA - GROUND
FLOOR - AVDA. DEL MAR
S/N - PLATJA DE PILES -
962 831 353 - GLORIAMAR.ES

Masterclass trompeta

DANIEL MULET

Los días 10, 11 y 12 de abril, tuvo lugar en el conservatorio una master class de trompeta a cargo del maestro Andrea Lucchi. Andrea Lucchi, es trompeta solista de la Orquesta Nacional de la Academia de Santa Cecilia de Roma desde 2003. También ha tocado como trompeta solista en la orquesta de la RAI, y como invitado, en la Orquesta Filarmónica de la Escala de Milán, la del Maggio Musicale Fiorentino, la de la NDR de Hamburgo y la Concertgebouw de Amsterdam. En el año 1998 consiguió el diploma de concertista, Konzertexamen, con los más altos honores en la Hochschule für Musik de Delmont en Alemania, bajo la guía del profesor Max Sommerhalder. Ha ganado algunos premios nacionales e internacionales de trompeta, y destacó en concursos como Múnich (1997), Ginebra (1996), Porcia (1996), etc.

Tras el curso, los alumnos prepararon una entrevista con las siguientes cuestiones:

¿QUÉ TE HA PARECIDO EL NIVEL DE LOS ALUMNOS?

Me ha parecido muy bueno, pensando que en estos años, he realizado muchos cursos tanto dentro como fuera de Italia, donde he encontrado muchos problemas a la hora de imitar o colocar el sonido en la trompeta, también en como respirar y soplar el aire en la trompeta, y en este curso de Oliva, casi todos los alumnos no tenían estos problemas, por lo que parece que tienen una buena escuela de base que para mí es una de las cosas más importantes para tocar la trompeta.

EN ESPAÑA EN LOS CONSERVATORIOS, SE TRABAJAN ESTUDIOS Y OBRAS QUE MUCHAS VECES SON DE UNA DIFICULTAD GRANDE PARA LOS ALUMNOS, ¿CREE QUE SE DEBERÍA DAR MÁS IMPORTANCIA A ASPECTOS COMO EL SONIDO, EMISIONES, ETC, ANTES DE TRABAJAR ESTUDIOS CON MUCHAS DIFICULTADES TÉCNICAS?

Seguro que es más importante antes que tocar estudios difíciles como Arban, Charlier o repertorio de orquesta o de concertista, construir en los alumnos una calidad de base, en el sonido, en la embocadura, en el picado, sobretodo en la utilización de la lengua y la respiración. En Italia el nivel tampoco es muy alto en lo que respecta a una buena base porque en los conservatorios hacen trabajar a los alumnos obras

del repertorio difíciles para aprobar el curso, pero no trabajan la base, así creo, que sería mejor antes de trabajar con los alumnos grandes conciertos o estudios muy difíciles, construir una buena base para tocar fácil y disfrutar cuando tocan en lugar de sufrir porque no producen bien el sonido, no respiran correctamente, y muchas cosas que encuentro muchas veces cuando doy clases, como problemas en el picado por ejemplo, estas cosas son mucho más importantes que trabajar el repertorio, cuando todos estos elementos estén claros, se puede empezar a trabajar el repertorio. Pienso que la cosa más difícil, es enseñar a ajustar todas estas cosas (respiración, emisión, sonido, etc.), es más difícil que pedir a un alumno practicar un concierto y decirle como tocarlo, más rápido, más lento, más piano.

SI NO FUERAS TROMPETISTA, ¿QUÉ PROFESIÓN HABRÍAS ELEGIDO?

A mí me gusta todo en la vida, me gustaría haber sido abogado porque me gusta hablar con la gente y decir mis argumentos e ideas, pero también me gustaría trabajar en el campo porque me gusta trabajar al aire libre, en definitiva cualquier trabajo me gusta porque al final, todo lo que hago en la vida lo hago con pasión y lo mejor que puedo.

¿CUÁL ES TU TROMPETISTA PREFERIDO?

Me gustan muchos trompetistas depende del estilo que tocan, por ejemplo como concertista para mí

Maurice André es como el Pavarotti de la trompeta, tiene un sonido que es único en el mundo y cuando yo era joven estudié mis primeros conciertos poniéndome sus grabaciones, para mí, los mejores tocando conciertos clásicos son Maurice André y Wynton Marsalis, hablando de Wynton, para mí él es un hombre que está por encima del género humano porque en los años 80 tocaba los conciertos clásicos como el mejor del mundo y también es uno de los mejores jazzistas del mundo, cuando lo escuchas tocar los conciertos barrocos es como si escucharas una voz cantando e igual ocurre cuando toca jazz. Y en la orquesta sinfónica hoy en día hay mucha gente que toca muy bien pero los mitos son Phil Smith, Bud Herseth y también me gusta mucho como suena la sección de trompetas de la filarmónica de Munich cuando dirigía Celebidacce, pero creo que es más fácil encontrar buenos trompetistas tocando en una orquesta que en el repertorio como solista.

CUANDO SE HACE UNA PRUEBA EN UNA ORQUESTA, ¿PARA USTED, CUÁLES SON LAS COSAS MÁS IMPORTANTES QUE TIENE QUE TENER UN TROMPETISTA?

Algunas cosas son más importantes que otras, las cosas más importantes son el ataque que sea preciso y siempre en el tiempo, la calidad del sonido en la orquesta tiene que tener un gran cuerpo y tener una buena proyección, en la orquesta se debe tocar muy fuerte y muy piano siempre manteniendo la calidad del sonido, el picado que no debe ser con retraso siempre tiene que ser claro y con el tempo justo, conocer el repertorio de orquesta porque cuando se hace una prueba es importante tocar todas las cosas muy bien y dar a conocer que conoces perfectamente

el repertorio y que estás preparado para poder tocar en una orquesta.

¿CUÁL ES TU COMPOSITOR PREFERIDO?

Cuando toco en la orquesta me gusta mucho Mahler porque ha escrito muchas cosas buenas para la trompeta donde puedes cantar tocando y hacer cosas parecidas a los otros instrumentos de la orquesta, me gusta mucho también Mozart, Beethoven es una música muy buena para escuchar pero a la hora de tocar no disfrutas tanto porque para la trompeta no tiene muchas cosas, me gusta mucho la música de Bach para tocarla con la trompeta piccolo, Haendel, Schumann, Brahms, Bruckner, Strawinsky, en definitiva me gustan los compositores que han escrito música buena, no tengo un compositor preferido y como repertorio solista conciertos franceses Tomasi, Jolivet y los clásicos aunque en este estilo no tenemos mucho repertorio.

¿CREE QUE SERÍA INTERESANTE QUE LOS ALUMNOS DE INSTRUMENTOS DE VIENTO-METAL ESTUDIARAN CURSOS DE CANTO?

Creo que sí, practicar el canto para los alumnos de instrumentos de viento sería una cosa muy interesante, como se ha visto en el curso, cantar hace que se toque más fácil y más natural porque se aprende que son dos actividades muy parecidas, al tocar la trompeta, se mueve el aire, se coge aire y necesitamos saber bien donde están los sonidos y sostenerlos y acompañarlos bien con la voz y esto no lo pensamos nunca cuando tocamos la trompeta porque somos como esclavos de los armónicos y trabajamos siempre con los labios, los apretamos, los abrimos, soplamos, pero nunca pensamos en cantar una frase intentando cantarla con el instrumento. Creo que sería una buena idea introducir estudios de canto uno o dos años, un nivel de base y sería muy bueno para tocar la trompeta.

Andrea, muchas gracias por la entrevista y por el trabajo realizado en estos días de curso, esperemos que se repita pronto esta experiencia. ■

Josep Climent Barber

RAFA DONET

HOMENATGE A JOSEP CLIMENT BARBER

El passat dijous 4 de maig de 2017 el Conservatori "JOSEP CLIMENT" d'Oliva va retre un merescut homenatge a la persona que dóna nom al nostre centre, Josep Climent Barber.

L'església de Santa Maria d'Oliva va ser l'escenari del gran concert simfònic coral en què totes aquelles persones que coneixien i volien reconèixer la persona de Don José, com així l'anomenaven afectuosament, assistiren a l'acte.

L'església estava de gom a gom: alcalde amb regidors, director del conservatori amb el seu equip directiu, inspector d'educació de la Conselleria, vicepresident de la Federació de Bandes de Música de la Comunitat Valenciana, representació eclesiàstica, les dues nebodes i familiars de Josep Climent i molta gent de la comarca i veïns del poble d'Oliva.

L'homenatge va començar amb la presentació de l'acte per part del director del conservatori José Tomàs Estornell i del parlament de l'alcalde d'Oliva, David González.

Tot seguit, les paraules donaren pas a la música. El cor de veus masculines Cum Iubilo, dirigit per Francisco Mestre, ens van oferir la missa Pro defunctis. Tot un goig poder escoltar música gregoriana en un recinte tan meravellós com l'església de Santa Maria, i tot un plaer la sensació de relaxació i pau que va recórrer l'ànima de tots els presents.

Seguidament la Coral Santa Cecília d'Oliva amb el seu director Josep Malonda ens oferiren el tan arrelat a la Setmana Santa d'Oliva: el Desenclavament d'Oli-

va, una obra coral composta per Josep Climent, amb lletra de Salvador Soler, que va comptar amb la participació a l'orgue de la nostra companya i professora de llenguatge musical, Cristina Jordà.

I com no, l'altra coral de la ciutat que rep el nom de Josep Climent, va ser la següent participant en aquest homenatge. L'Orfeó Josep Climent, sota la direcció d'Enric X. Naval i la Colla Sarabanda, ens van oferir el «Sant» i «Corder de Déu» de la Missa de falles amb dolçaina i tabal i els Gojos al Sant Calze, tots compostos per Josep Climent.

En la segona part del concert actuà l'Orquestra Simfònica del Conservatori Professional de Música "Josep Climent" junt amb les agrupacions corals: Veus de la Safor de Gandia, l'Orfeó del Real de Gandia i el Cor d'alumnes d'ensenyances professionals de música del conservatori, tots dirigits pel nostre company i professor de l'assignatura d'orquestra Vicent Simó. Ens van oferir la Missa brevis del compositor holandès Jacon de Haan. Obra per a banda simfònica i arranjada per a orquestra simfònica pel mateix director de l'orquestra, Vicent Simó.

La tercera part del concert, s'iniciava amb la participació de la Coral Catedralícia de València, formació vocal a la qual Josep Climent tenia molta estima, ja que no debades, dirigia en la mateixa Seu valenciana. La referida coral ens oferí dues peces per a cor sol: Christus factus est de Juan Bautista Comes i Exultate justis de Ludovico G. da Viadana, sota el mestratge del seu director Luis Garrido. Una meravella de composicions amb aqueixes veus tan treballades per part de tots els membres de la coral.

Finalment i com a cloenda, l'orquestra del nostre conservatori junt amb la Coral Catedralícia, interpretaren Te deum, obra composta per Josep Climent i interpretada tots els anys el nou d'octubre a la Catedral de València. Cal recordar que sovint la nostra formació orquestral va participar-hi sota la direcció del mateix compositor Josep Climent. En aquesta ocasió el director convidat va ser el nostre benvolgut company i catedràtic del Conservatori Superior de Música de València, Jesús Cantos.

Sens dubte, un acte d'aquells que fan història! La meua més sincera enhorabona a tots els participants en aquest merescut homenatge a la memòria de Josep Climent Barber.

Concurs de musica de Cambra

AMPA

El Concurs de Música de Cambra s'ha celebrat al Conservatori Professional de Música Josep Climent d'Oliva des de l'any 2005. Enguany gaudirem de la tretzena convocatòria.

Des del principi ha sigut un event entranyable on tant l'alumnat com el professorat han posat temps i esforç de la seua part per tal d'oferir-nos cada primavera un concert de bon nivell.

L'AMPA del conservatori sempre ha valorat aquesta dedicació extraordinària dels nostres fills i filles així com dels docents implicats i és per això que va decidir patrocinar l'event i dotar-lo de distints premis per a l'alumnat participant amb l'objectiu de mantenir la seua motivació i el seu comportament tan professional.

L'AMPA atorga a cada alumne/a un diploma de participació així com diferents premis que consten de distintes quanties per a ser invertides lliurement en material musical.

Esperem continuar patocinant i premiant aquest concurs per molts anys.

El dijous 11 de maig de 2017, a les 16:00 hores es va celebrar el XIII Concurs de Cambra amb la participació dels següents grups:

Grup "SENSIBLES", piano a quatre mans format per Lucia Guerrero Herrero i Alba Martínez Albelda.

Grup "SAXU", dúo saxofó i piano format per Jesús Carbó Sanchis (saxo) i Senent Ortells Leon (piano).

Grup "UTOPIA", trio de dos violins i contrabaix format per Paco Mayor Montagud (violí), Laura Guerrero Calvache (violí) i Tomàs Simón Iniesta Llopis (contrabaix).

Grup "LES QUATRICANYA", quartet de clarinets format per Carla Bascuñana Gea, Maria Batañer Tornero, Belen Montagud Miret i Silvia Soldevila Garcia.

El jurat va acordar lliurar els premis següents:

PRIMER PREMI, dotat amb 200 euros en material musical, : *LES QUATRICANYA*

SEGON PREMI, dotat amb 100 euros en material musical: *SAXU*

TERCER PREMI EX-AEQUO: dotat amb 40 euros: *SENSIBLES* i *UTOPIA*

PREMI DEL PÚBLIC, dotat amb 60 euros: *SAXU*

Des del Conservatori volem agrair la participació a l'alumnat i professorat implicat, i a l'organització de l'AMPA i la col.laboració de Music Custom.

¡Enhorabona a tots!!!!

JORNADES D'INTERCANVI DÉNIA-PEDREGUER-OLIVA
AMB LA SOLISTA D'OBOÈ ANA RIVERA

Ana Rivera nasqué a Toledo, on va començar la seua formació musical. Continuà els seus estudis d'oboè al Real Conservatori Superior de Musica de Madrid, amb Juan Carlos Báguena i Cayetano Castaño, obtenint el títol amb Matrícula d'Honor. Al mateix temps, entra a formar part de la càtedra d'oboè de l'Escola Superior de Música Reina Sofia i de l'Institut Internacional de Música de Cambra de Madrid, on rep clas-

En l'actualitat, combina la seua tasca d'Oboè-Corno Anglès en l'Orquestra del Palau de les Arts amb la de professora d'oboè al Conservatori Superior de Castella La Mancha. ■

PLA ANUAL DE FORMACIÓ

Els objectius d'aquest curs han sigut: Presentació d'una renovadora Metodologia per a l'ensenyament del Llenguatge musical i dels instruments basada en la Improvisació i en el desenvolupament de la creativitat de l'alumne i adaptada als nous plantejaments de la Reforma dels ensenyaments musicals. Aportar

En aquest curs els objectius eren: Orientar al professorat sobre la empleabilitat dels ensenyaments artístics. Acostar al docent a l'actualitat professional de la música i la dansa. Ampliar la visió del professorat dels perfils professionals dels ensenyaments artístics. Comprendre el canvi de model en la indústria de la música i la dansa i conèixer les seues noves formes. Conèixer els elements fonamentals d'un model de negoci i les seues interrelacions. Ser capaç d'entendre el funcionament de les diferents xarxes socials i la seua aplicació. Dotar de les eines i aplicacions necessàries per a dur a terme les funcions en tot el procés de màrqueting i comunicació. Ser capaç de dissenyar un pla de màrqueting ben fonamentat que responga als objectius plantejats.

Des de l'Equip Directiu volem agrair al professorat assistent la seua participació i col·laboració en aquestes accions formatives

Puzle Japonés

Para la resolución del juego aconsejamos ir marcando las casillas en blanco con un pequeño punto.

[illegible]

Concert de Graduació EE

DEPARTAMENT DE LLENGUATGE MUSICAL I COR

CONCERT DE GRADUACIÓ DE L'ALUMNAT DE 4RT D'ENSENYANCES ELEMENTALS

El Claustre del Conservatori "Josep Climent" d'Oliva felicita a l'alumnat del 4rt curs de les Ensenyances Elementals.

Un total de 36 xiquets i xiquetes finalitzen aquest curs 2016-2017 la primera etapa dels seus estudis musicals i per a celebrar-ho el divendres, 12 de maig, ens ofereixen un concert coral a l'auditori del centre.

Son moltes les experiències viscudes en estos quatre cursos, totes elles gratificants i estimulants per al desenvolupament social, intel·lectual i personal. Per aquest motiu, el nostre alumnat desitja compartir aquest moment amb familiars, amics, companys i professorat.

Enguany l'alumnat que finalitza els seus estudis elementals protagonitza la vesprada i ho celebrem tots junts fent allò que ens agrada i ens diverteix: MÚSICA

Al descans del concert reben, com a record, una Orla patrocinada per l'AMPA del Conservatori.

Enhorabona. ■■

Concert de Graduació EP

LUISA BUSTO

GRADUACIÓ DE L'ALUMNAT DE 6É D'ENSENYANCES PROFESSIONALS

Un any més, el Conservatori Josep Climent d'Oliva celebra la finalització dels estudis musicals d'una nova promoció d'estudiants que culminen la seua formació aquest curs del 2016/2017.

El curs acadèmic termina per a tothom, però té per a aquest grup d'alumnes una especial significació. L'esforç i la dedicació de molts anys es veuen finalment recompensats amb l'obtenció del títol de Grau Professional de Música.

Amb aquest motiu, el 15 de juny, les dues bandes simfòniques del Conservatori van protagonitzar un concert del qual tots van poder gaudir. Durant aquest concert de cloenda, i amb el suport de l'AMPA, es van lliurar les orles als alumnes que abandonen el Centre. Un record per a ells que s'emporten el reconeixement de tota la comunitat educativa per la seua constància i entusiasme.

Enhorabona a tots i totes. ■■

persidecor
persianas antonio perez milla, s.l.

persianas, alumínios, toldos,
mamparas, decoración y
motorización

Ctra. de Dénia, 19
46780 Oliva (Valencia)
Tel. 96 285 18 73
info@persidecor.com
www.persidecor.com

Ra-Dios

IMMA GOMIS CUMPLIDO

JOSÉ LUIS PÉREZ DE ARTEAGA, PERIODISTA MUSICAL Y LOCUTOR BRILLANT

El 8 de febrer ens va deixar una de les veus més importants de la ràdio espanyola. José Luis Pérez de Arteaga havia nascut a Madrid el 1950, era llicenciat en Dret i Ciències Empresarials, però la seua gran vocació sempre va ser la música.

La seua activitat periodística musical es va iniciar amb 19 anys a la revista Ritmo i, des de llavors, va escriure milers d'articles, crítiques, notes al programa i ressenyes en les més diferents publicacions, com la revista Scherzo i diaris com El País, ABC, La Razón, El Independiente... Des de feia 30 anys, amb el programa El mundo de la fonografía, la seua presència en l'actual Radio Clásica i els seus antecedents (Radio 2, segon programa de RNE) era insubstituïble. La seua veu també era habitual en les retransmissions del Concert d'Any Nou per a TVE i en les retransmissions dels concerts de la Orquesta i Coro Nacionales de España. Va publicar un importantíssim llibre sobre Mahler, del qual era un autèntic especialista, però, com se sol dir, tocava tots els pals. La música clàssica va ser el seu fort, però podia parlar molt bé de molts altres gèneres més populars o ètnics. A més, era un dels majors especialistes en bandes sonores de pel·lícules que hi havia entre nosaltres.

En un temps on l'accés a la informació era prou més enrevessat, sobretot perquè no existia Internet i molt menys youtube, a molts de nosaltres, estudiants amb inquietuds, ens va obrir l'oïda a moltes músiques desconegudes. Locutor brillant i loquaç, la seua veu i forma de parlar, sempre empàtica i agradable, feia que endevinares un somriure contagiós als seus llavis...

Et trobarem a faltar, mestre. ■■

Audició de cor al teatre olímpia

DEPARTAMENT DE LLENGUATGE MUSICAL

AUDICIÓ DE COR AL TEATRE OLÍMPIA

El dimecres, 17 de maig, l'alumnat de 1er, 2n i 3er de les Ensenyances Elementals del Conservatori "Josep Climent" es desplaça en esta ocasió al Teatre Olímpia d'Oliva per a realitzar la seua audició final junt a alumnat del CEIP Santa Anna.

La positiva col·laboració realitzada per ambdós centres el curs passat en la "Primavera Educativa" ha propiciat aquest projecte comú.

Aquest curs, un grup de xiquets i xiquetes conviuen per a oferir-nos un variat repertori de cançons populars i tradicionals de diferents estils seleccionats per la professora de Cor del Conservatori, Inma Mateu i la professora de música del CEIP Santa Anna, Empar Sastre.

Enhorabona a tots els participants per el vostre treball i esforç. ■■

Bandetes 2017

JUAN FRANCISCO TORRES FRANCO

CONCERT A BENEFICI DEL MENJADOR SOCIAL DEL PARE PUIG DE GANDÍ

El pròxim el 14 de juny a las 19'30 en el pati del Conservatori tindrà lloc el Primer Intercanvi de Bandes de Conjunt de Grau Elemental, inclòs en la Tercera Setmana Musical del Conservatori.

La nostra Banda de Conjunt de Grau Elemental junt a la Banda Infantil de l'Escola Elemental de Música "Eduardo Arnau" de Tavernes de la Valldigna, oferiran un Concert per a familiars, professors, comunitat educativa, etc.

Aquest intercanvi serà una activitat de referència al nostre centre, que permetrà establir llaços amb altres centres, ja siguin d'ací o del estranger.

Al mateix temps la Banda de Conjunt Elemental del nostre centre assistirà el pròxim mes de juliol a la **VII Trobada de Bandes Infantils "BANDETES 2017" en Tavernes de la Valldigna**.

De què es tracta?

La Societat Instructiva Unió Musical de Tavernes de la Valldigna (SIUM) amb la col·laboració dels pares d'alumnes i professors de l'Escola de Música de la SIUM organitzen el que serà la setèima trobada entre Bandes infantils de la Comunitat Valenciana, Nacionals e Internacionals. Una trobada d'una jornada de duració en el que participaran dos bandes infantils d'altres pobles juntament amb la banda infantil de l'Escola de Música de la Societat Instructiva Unió Musical de Tavernes de la Valldigna. Es faran diverses

activitats lúdiques, culturals i com a cloenda un concert de totes les bandes.

Les bandes infantils son bandes formades majoritàriament per xiquets i xiquetes de primers cursos de diferents centres de Música amb edats que van dels 7 als 12 anys.

Esta setèima edició contarà amb les bandes infantils de La Agrupació Musical Senienca de la Senia y la Banda de Conjunt Elemental del Conservatori Professional de Música "Josep Climent" d'Oliva.

La VII Trobada de Bandes Infantils 2017 tindrà lloc el dissabte **1 de JULIOL de 2017**.

El lloc per a fer totes les activitats seran la **Plaça Palmeretes en la Platja de Tavernes de la Valldigna i el Pavelló Multiusos** situat a la zona del vergeret de Tavernes. Uns llocs ideals per la seua capacitat i possibilitat de realitzar les activitats al llarg del dia.

Per què es fa?

Els principals motius que es persegueixen son els següents:

Dedicar una jornada estiuenca per a gaudir de les platges, monuments, gent i sobre tot de la nostra Música.

Aquests intercanvis seran de profit per als futurs músics així com per als de la SIUM com per a les altres agrupacions parcipants.

Motivar als xiquets i facilitar les relacions amb altres xiquets musics d'altres llocs per intercanviar experiències i desenvolupar tots els aspectes musicals que se puguin fer, fomentant l'aprenentatge de la música.

S'intentarà aconseguir passar un dia el millor possible gaudint de l'amistat, de la música que s'interpreta i fomentant l'agermanament de pobles, conservatoris, centres educatius, bandes i societats musicals.

Què es farà?

Es planteja una agenda cultural que comprendrà visites culturals, activitats lúdiques, dinar de germanor i concert final de totes les bandes participants.

L'agenda d'activitats amb un horari aproximat serà la següent:

- 09.30** Arribada i rebuda de totes les bandes participants.
- 10.00** Passacarrer per la Platja de Tavernes de la Valldigna.
- 11.00** Visita guiada Cova Bolomor.
- 13.00** Bany a la Piscina Municipal.
- 14.30** Dinar de germanor al pavelló multiusos (zona esportiva vergeret).
- 16.00** Activitats Lúdiques
- 18.30** Concentració Bandes (lloc a determinar)
- 19.00** Cercavila per la Platja de Tavernes
- 19.30** Concert de les Bandes participants.
- 21.00** Cloenda de la Trobada. ■■

El pare Puig en la seua última aparicio pública, presentant el concert benèfic, 24 de maig de 2016

Concert benèfic

CLAUDIO CARBÓ

CONCERT A BENEFICI DEL MENJADOR SOCIAL DEL PARE PUIG DE GANDÍ

CASA DE LA MARQUESA, GANDIA, 9 DE JUNY DE 2017 A LES 20H

“El més gratificant a la vida no és donar pa, sinó esperança i consol”
pare José Puig, 27 de febrer de 2015

Des de l'any 2014, alumnes avantatjats del nostre Centre han pogut participar desinteressadament en la realització de diversos concerts benèfics per ajudar als més necessitats. Per pròpia iniciativa del jesuïta José Puig i el seu amor per la música com a idioma universal, es va començar amb aquesta iniciativa per tal d'ajudar al menjador social de Gandia, al carrer Algepseria de la ciutat ducal, una de les rames d'acció solidària que desenvolupa l'ONG "Bunyoleres sense Fronteres". Aquest centre d'acollida inaugurat al 2009 va començar donant de menjar gratuïtament als més necessitats, sempre en nombre creixent: inicialment acudien 18 persones per poder pal·liar la fam i es preparen en l'actualitat entre 380 i 400 menjars diaris per gent desfavorida, pertanyent a més de deu nacions, tant europees com arribades d'Àfrica, Àsia i Amèrica.

El pare Puig ens deixava l'any passat, precisament la matinada següent d'assistir al que seria el seu últim concert. Ell era molt sensible a les desigualtats socials i com a melòman (recorde la seua tendresa en comentar les grans obres dels compositors mes il·lustres als qui estava molt aficionat), va voler aportar el seu granet d'arena per juntar sensibilitats amb el fi de fer-les útils per allò més noble: el donar sense esperar res a canvi.

Va néixer a Gandia fa 92 anys; entrà a la Companyia de Jesús en 1940 i va ser ordenat sacerdot en 1954. Compaginava el seu treball de docent amb moltes altres activitats: campaments de xiquets i joves, la fundació de les Aules de la Tercera Edat a Alacant, iniciador del Projecte Home a Gandia i també impulsador del menjador social de Gandia. A l'octubre de 2013 va rebre l'Escut d'Or de Gandia i al 2015 va ser nomenat fill predilecte d'esmentada ciutat.

El seu gust literari i musical impregnava la seua predicació, sempre acompanyada de versos de poetes universals i presentant la doctrina catòlica com una

forma de vida d'una manera senzilla, directa i accessible per tots, desde la gràcia entesa com regal de Déu.

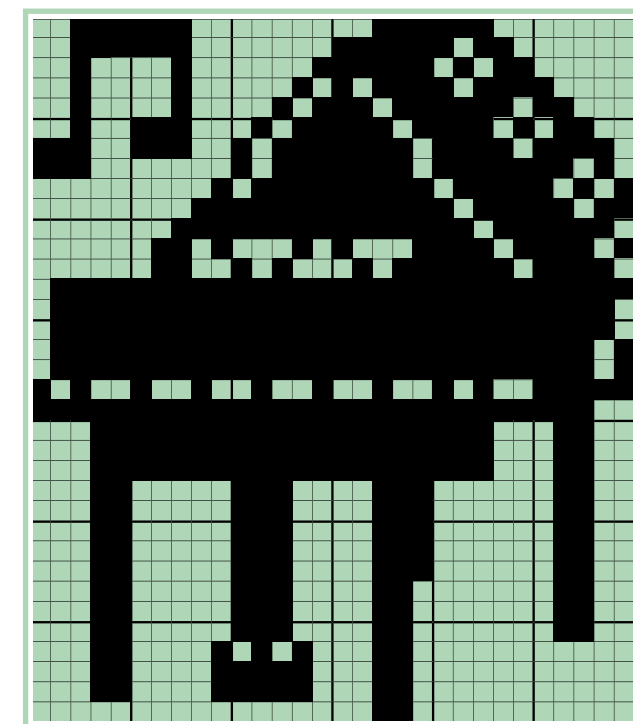
La música té poder i força que la capacita per arribar al més profund de l'ésser humà, més encara quan s'utilitza com instrument d'encontre i ajuda dessintressada per les necessitats dels més pobres.

I la música queda, així com la joia d'haver segut útil fins la fi de la vida de cadascú. Agraïm els nostres alumnes la participació, ja per quart any consecutiu, en actes que mostren aquesta profunda generositat i esperem poder continuar cultivant la llavor que un dia sembrà el pare Puig. ■■

Participants de l'últim concert celebrat a la casa de la cultura Marqués González de Quirós de Gandia el curs passat.

Solució puzzle japonés

Conservatori Professional de Música
"Josep Climent" **Oliva**